GENÇ Dergisi'nin ücretsiz ekidir.
MART 2008 - SAYI 11

CAFCAF

sanat güneşi

CAFCAFDERGİSİ.NET

BU KADARI DA AYIP ARTIK

Fatih Sakırga Yazıyor

yusuf-faruk

CAFCAF YALAN HABER AJANSININ VERDİĞİ HABERE GÖRE KİMLİĞİ BELİRSİZ BİR KİŞİ OKUL ÇIKIŞI KALDIRIMDA DURAN VE MİNİ ETEK GİYDİĞİ İÇİN LAF ATTIĞI KARDANADAMI TAKİP EDEREK BACAKLARINA DOĞRU ŞIRINGAYLA BİR MADDE SIKIP KAÇTI. BACAKLARI TAMAMEN YANIP KUAFÖRE SIĞINAN KARDANADAM, KARDANADAM OLDUĞU İÇİN EŞKAL VERMEKTE ZORLANDI, ANCAK AYNI SALDIRGAN MOBESE KAMERALARINA ASİT ATARKEN YAKALANDI. MOBESE KAMERASININ DA MİNİ ETEK GİYDİĞİ İÇİN SALDIRIYA UĞRADIĞI TAHMİN EDİLİYOR.

kartonpiyer

Başıma Sandık Düştü

Bir Karton Piyer olarak sivil toplum kuruluşlarıyla bugüne kadar layıkıyla ilgilenmediğim doğrudur. Geçen gün umumi arzu üzerine ilk kez bir sivil toplum kuruluğunun genel kuruluna gittim. (Umumi arzu dediğim bir kişi laf olsun diye beni çağırdı ama bir Türk Dünyaya bedel olduğu için bir kişin çağırmasından ben umumi arzu bulacak kadar nem kapabildim.)

Gayet sivil bir mekanda yapılan kurul toplantısı sivil toplum kuruluşları için küçük ama benim için büyük bir yenilikti. Zira o denli asosyal bir adam olmuştum ki sosyal bilgiler ders kitabını okuyabilmek için bile kırk paket kabak çekirdeği çitlemem şart olmuştu.

Ben kapıdan girerken bir üye konuşma yapıyor ve "gençlerin" söz konusu kuruluşta yer almasının şart olduğu gibi bir şeyler söylüyordu. Şahsen Cahit Sıtkı Tarancı'nın işaret ettiği orta yaş sınırını geride bırakan biri olarak hiç üstüme alınmadım ama meğer alınmam gerekiyormuş. Zira gençler şu oylamaya nezaret etsin, ayak işlerine baksın diye konuşurlarken birden sorumluluğun üstüme kaldığını öğrendim. Acaba ben mi gençtim yoksa söz konusu sivil toplum kuruluşunun üylerinin yaş ortalamasının altında mı kalmıştım emin değildim ama yine benim yaşımda bir arkadaşla beraber elimizde oy pusulalarıyla "mesaiye" başlamış durumdaydım.

İş başa düşünce kollarımı sıvamak yerine doğrudan atkımı ve paltomu çıkararak kenardaki masanın üstüne terk eyledim. Önce tek tek pusulaları dağıttım. Bunları bir de toplaması var diye paniğe kapılmak üzereydim ki sivil toplum kuruluşunun alicenap üyeleri bizzat gelip oylarını teslim eylediler ve benim panik halimi de teskin eylediler.

Sonra toplantı bitti. Çaylar içildi. Slogan atmadan mekandan dağılındı. Bindiğim motor beni Avrupa kıtasından Asya kıtasına doğru taşırken çoktan hava kararmış ve hayatımın en sivil günü sona ermişti.

Hasılı kelam Türk sivil toplum kuruluşlarına Karton ve Piyer olarak destek olmuştum ya bizde sivil toplum kuruluşlarının sırtı bir daha yeryüzü göremezdi. Kim aksini iddia edebilirmiş bakalım? (Acaba kenarından köşesinden bu sandık işine bulaştım diye içim çaktırmadan sivil toplum aşkı ile dolmuş olabilir mi? Bu sorunun cevabını önümüzdeki aylarda hep beraber öğreneceğiz sevgili okurlarım.)

Hepinize bol sivilli, bol toplumlu, bol kuruluşlu günler diliyorum. Hem de hemen…

piyerkarton@yahoo.com

cafcaf'ın değiştirilmesi teklif dahi edilemeyen temelleri...

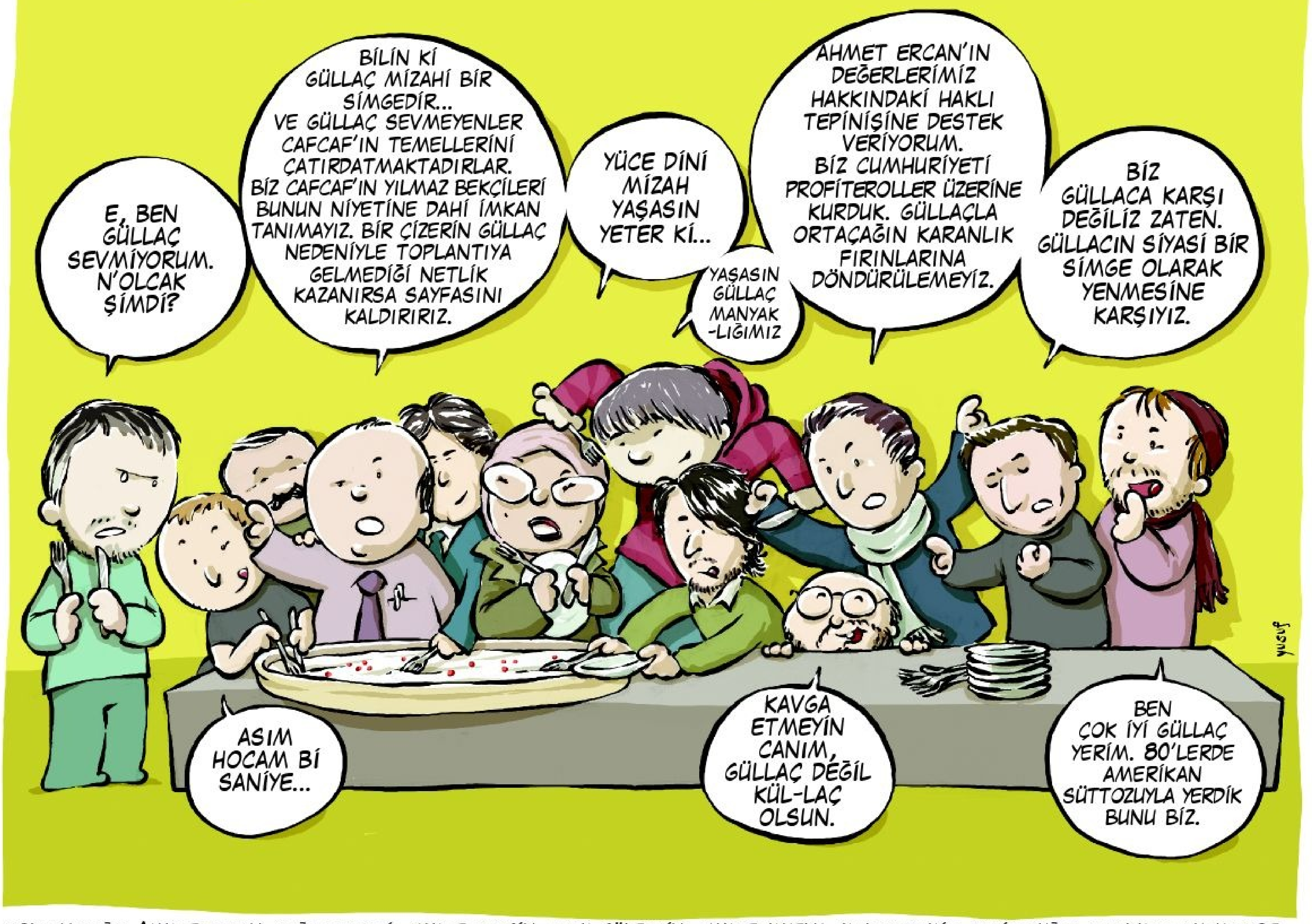

SOLDAN SAĞA: AHMET ERCAN, ÇAĞRI CEBECİ, AHMET KESGİN, ASIM GÜLTEKİN, AHMET MUTLU, MELEK DEMİR, YASİR BUĞRA ERYILMAZ, YUSUF KOT, MEHMET KESKİNKILIÇ, FARUK GÜNİNDİ, TURGUT YILMAZ, VOLKAN AKMEŞE

CAFCAF

sayı 11 / mart 2008

genç dergisi'nin mizah hizmetidir

WWW.CAFCAFDERGİSİ.NET

Altınoluk San. Tic. A.Ş. adına sahibi ve yazı işleri müdürü: M. Lütfi Arslan Yayın Editörü: Asım Gültekin
Yayın Kurulu: Bünyamin Yılmaz, Turgut Yılmaz, Yusuf Kot, Faruk Günindi Yazar ve çizerler: Cemal Satkın, Niyazi Çol, Ahmet Ercan, Volkan Akmeşe, İsmail Bahat, Murat Yılmaz, Çağrı Cebeci, Suavi Kemal Yazgıç, Ahmet Murat, Yusuf Turan Günaydın, Bülent Ata, Numan Kodal, Adem Mermerkaya, Ahmet Altay, Sadık Pala, Yasir Buğra Eryılmaz, Ö. Faruk Dönmez, Ahmet Kesgin, Şafak Tavkul, Nurettin Durman, Mehmet Keskinkılıç, Betül Zarifoğlu, Necmettin Çanak, Melek Demir, Hakan Albayrak, Ulvi Alacakaptan, Mehmet Doğan, Hicabi Kırlangıç, Yüce Yılmazoğlu, Mustafa Alcan, İbrahim Demirci, Yavuz Girgin, Önder Yavuz Konsept Danışmanı: Ufuk Kayabaşı
Baskı-Cilt: Erkam Matbaası
Tel: 0212 671 07 00 (185) Fax: 0212 671 07 48 E-posta: cafcafdergisi@gmail.com
Adres: Organize San. Böl. Turgut Özal Cad. No:117/2c İkitelli/İST.

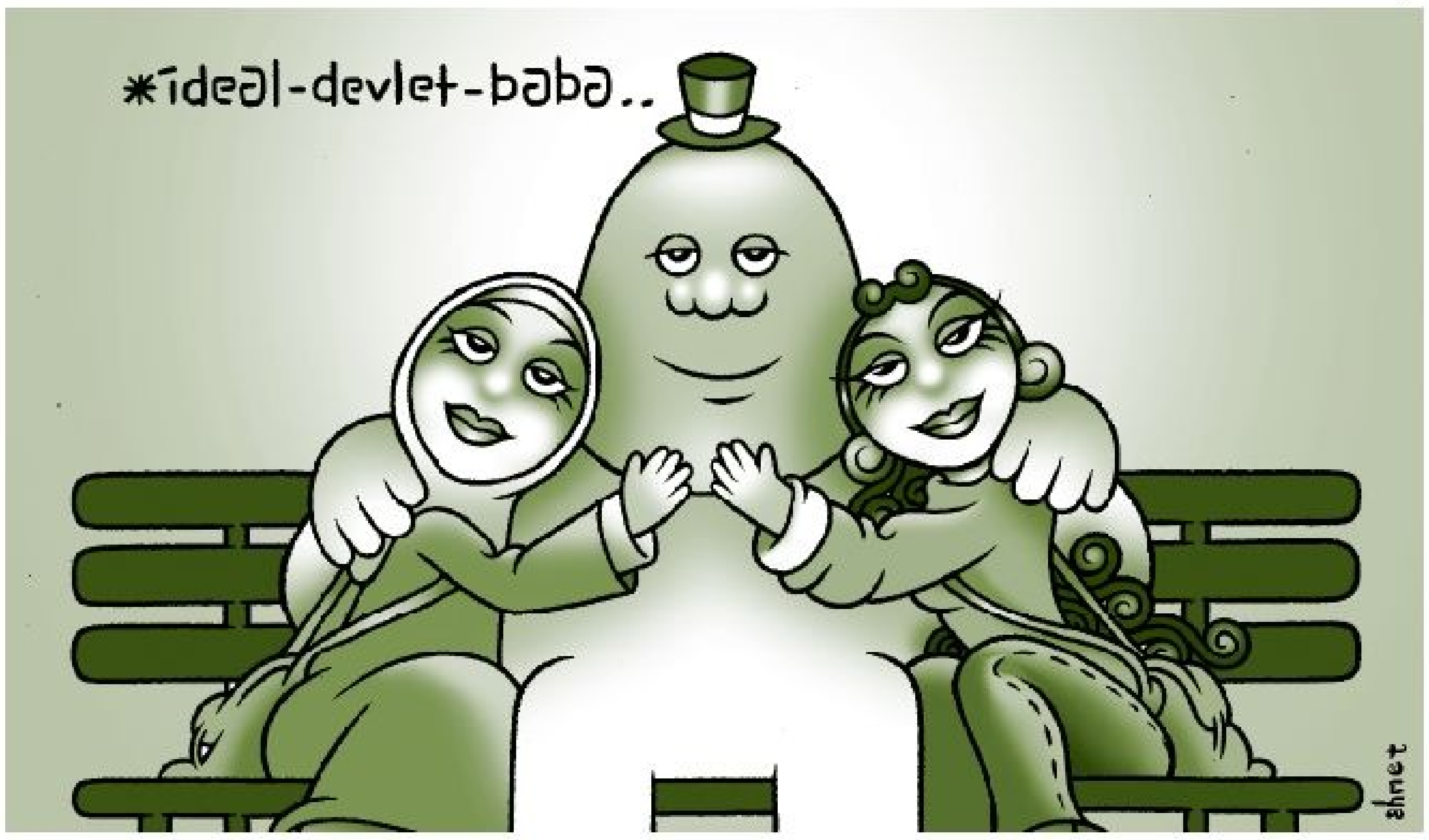

BiN safahat

TÜRKİYE'NİN HER TARAFINDA SAFAHAT OKUYORUZ ARKADAŞLAR! ÜNİVERSİTELİ ARKADAŞLARIN ÖNCÜLÜĞÜNDE SAFAHAT OKUMA GRUPLARI OLUŞTURUYORUZ. GRUBUNUZ İKİ KİŞİDEN DE OLUŞABİLİR, KIRK KİŞİDEN DE! İSTER BANGIR BANGIR OKURSUN, İSTER HAFİF SESLE. İSTER KAMPÜSTE OKU, İSTER YURTTA, İSTER CAMİDE, İSTER EVDE! HAFTADA BİR, ONBEŞ DAKİKA SAFAHAT OKUYORUZ. SEN DE KATIL, SEN DE BİR GRUP KUR! AL ELİNE SAFAHAT!

KURDUĞUNUZ GRUPLARI AŞAĞIDAKİ ADRESE MUTLAKA BİLDİRİN:

BINSAFAHATGRUBU.BLOGSPOT.COM

irfan ekinci

İğne mi, çuvaldız mı? Boz mu, kara mı?

Bir duvarda iki levha gördüm. İkisi de birbirinden acıklı, ikisi de birbirinden gülünç.

İkisinde de kırmızı, pembe, sarı güller… Kimi tomurcuk, kimisi açmış iyiden iyiye. Dikdörtgen levhaların dört kenarına dizilmişler güzelce mübarek çiçekler. Baktıkça içi açılır insanın. Al beni, al beni, albeni. Alayım onu!

Birinci levhaya yaklaştım, ortasına yazılmış yazıyı okudum:

Dün, iptal edilmiş bir çektir.
Yarın emre yazılı bir senettir.
Bugün ise peşin paradır.
Bugünden yararlanınız.

Kay Lydas

Madem ki dır dır dır, al sana buyruk! Yakışmış mı şimdi bu güllerin ortasına bu para canlısı aforizma? Kim ola bu Kay Lydas? Konfüçyüs'ün modern torunlarından biri mi bu bay? Bayan mı yoksa? Kim bilir? Bilen bilir, ben bilmiyorum. Öğrenmeye de niyetim yok hiç. Çek, senet, ille de nakit para düşkünlerinden biri olduğu besbelli işte. Amerikalıdır belki. Zamanın ancak soluk alıp verdiğimiz anlarını kullanabileceğimizi atalarımız çok daha güzel dile getirmemişler mi? Bir nefeste iki bayram edenlerin sözü değil mi: Dem bu demdir, dem bu demdir, dem bu dem? Bu ne demek? Fâilâtün, fâilâtün, fâilün'den ibaret olmasa gerek.

Ne yalan söyleyeyim, metnin altında gördüğüm "Türkiye İmam Hatipliler Vakfı" ibaresi, Kay Lydas'ın sözünden daha çok battı bana, canımı acıttı. O kırmızı, pembe, sarı güller sanki yeşil dolarlara, mor avrolara, kara liralara dönüverdi gözümde. (O sırada değil amma şimdi bu cümleyi yazarken "Kara kardanadam"ı hatırladım.)

Bir miktar "lâ havle" çektim, yüreğim soğumadı. İstiğfar edeyim dedim, ettim; tövbe tövbe… İmam Hatiplilerimiz galiba bildirmeye memur oldukları hakikatleri tebliğ ve neşir işini bitirmişler de, sırayı yaban ellerden devşirdikleri hikmetleri yaymaya getirmişler. Maşallah maşallah! Nazar değmez inşallah!

Sonra ikinci levhadaki yazıyı okudum:

Bir zencinin rengini
değiştirmenin tek yolu,
beyaz adamlara,
beyaz yürekler vermektir.

Panin

Fesübhanallah! Tamam kardeşim, Panin denen bu zatın her kim ise- sözü, baştan aşağı mecaz yüklü; âmennâ amma, bu "renk değiştirme" işinde bir sakatlık yok mu? Bu kadar beyaz bunaltmaz mı insanı? Bu iki levhaya bakarken kara kara düşünmekten kendimi alamadım. Düşüncelerimi ağartmak için ne yapabilirdim, ne yapabilirim?

A) Hoş gör sen, aldırma!

B) Adı geçen vakfa protesto çelengi yolla!

C) Uyu uyu, yat uyu!

D) 5 N, 1 K çalış!

E) Dikkatini güllere ver, onlar seni sakinleştirir.

F) Hepsi!

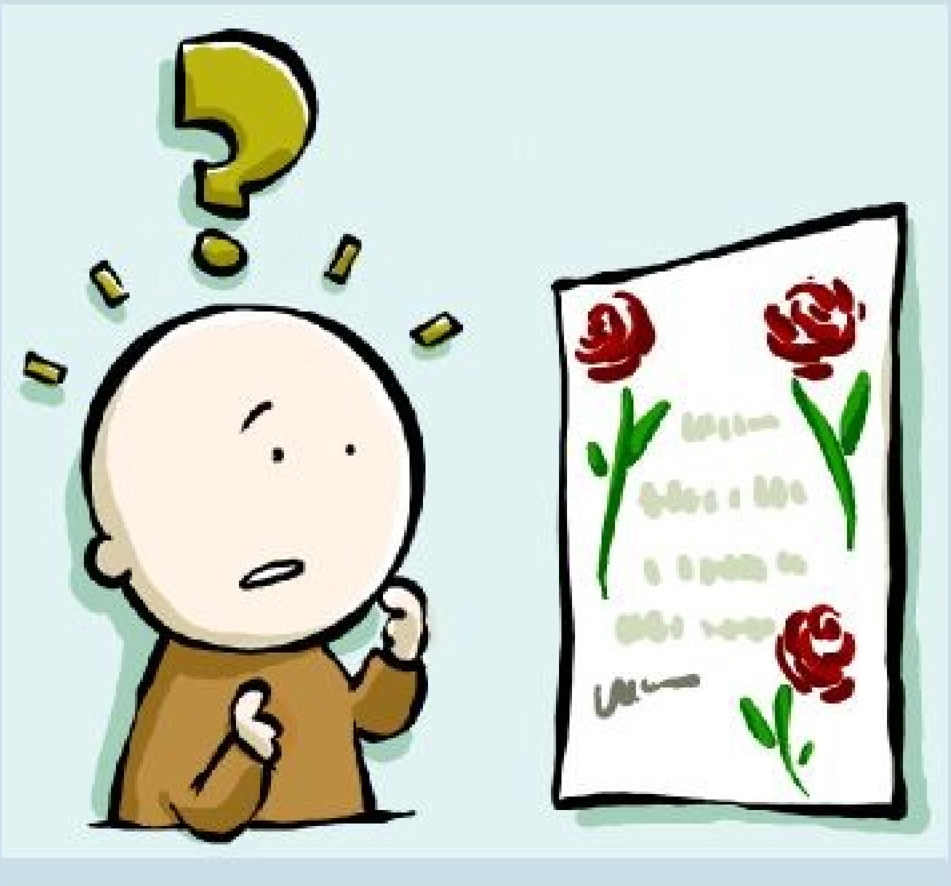

PALA'S PANDIRAS

Sadık PALA

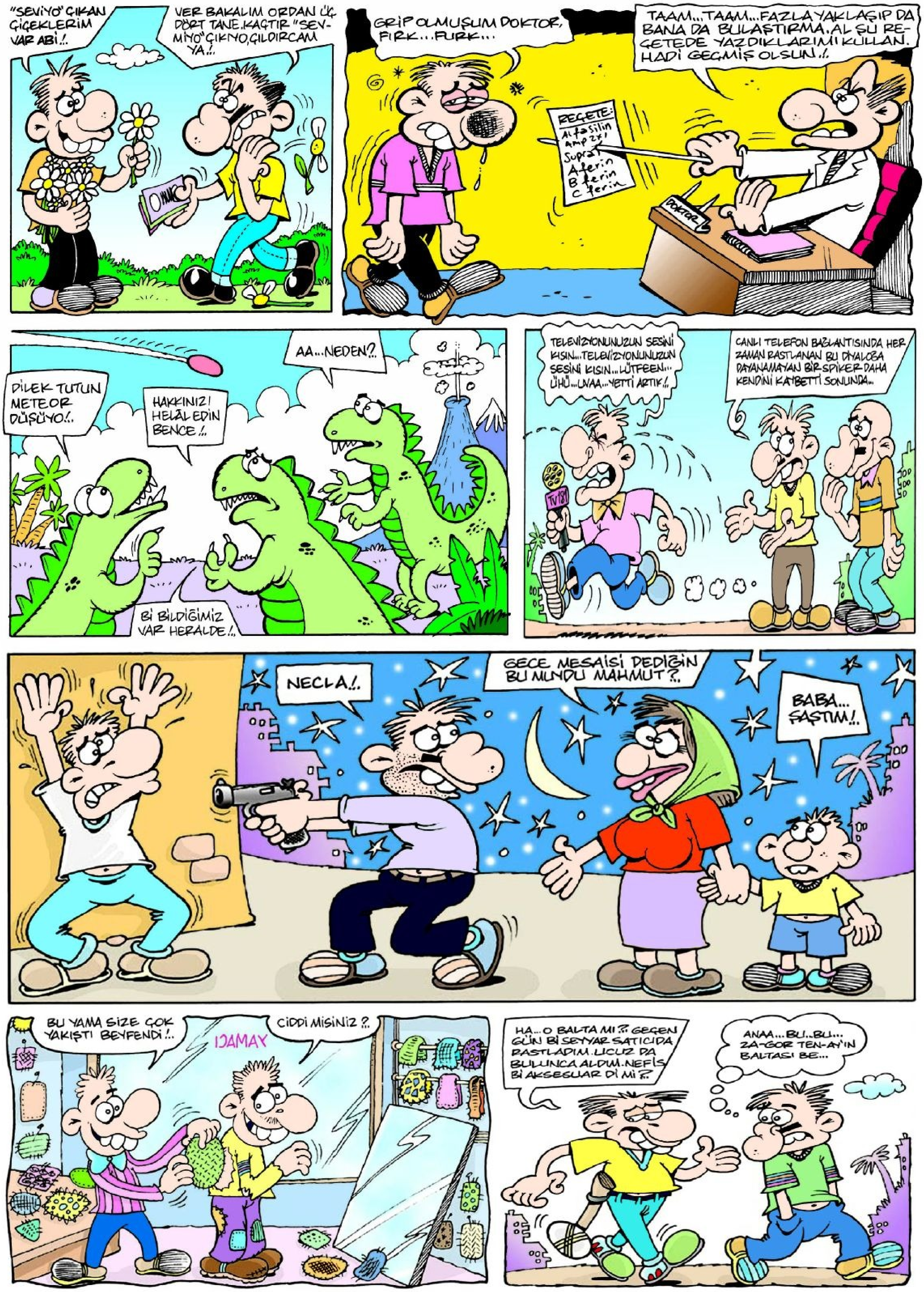

ÇİZOFRENİ numan kodal

kenar yazıları

halil kaleli

Kor Gala'da...

"Ula Zeççi, İstanbul neççi; Erzurum bizim memleket..." Bu tekerlemedeki Zeççi yani Zeki'yi tanıyana bugüne kadar rastlamadım. "Sarı Çizmeli Mehmed Ağa" misali. O mübarek zatı da bilen, tanıyan görülmemiştir. Bizim Erzurumluluğumuzun bu seyahat dolayısıyla tescili yönünde kuvvetli adımlar atmak isteyen Ahmet Erzurumî soyadımızda olan "Kaleli" lâfzına bakıp bizi Erzurum'un Hasan Kale kasabası nüfusuna şıpın işi kaydettirmiş. Belediye reisini de tembihlemiş, hemşehrilik beratımızı merasimle vermek için hazırlıklara başlanmış.

Soyadımızdır ki, bugüne kadar bizi diyar diyar dolaştırmış, memleketin muhtelif merkezlerinde muhabbet haleleri meydana gelmesine sebebiyet vermiştir. Elhamdülillah bizi Çanakkaleliler sevdiği gibi, Hasan Kaleliler de sever. Akçakaleliler, Karacakaleliler, Kırıkkaleliler, Toprakkaleliler....Yalnız onlar mı? Yeşilhisarlılar, Kara Hisarlılar, Akhisarlılar da muhabbet izhar etmekten geri kalmazlar. Adında kale olmayan, fakat kalesi olanlar da muhibbanımızdandır. Harputlular, "en muhteşem kale bizdedir, öyleyse Halil Kaleli bizim'dir", Diyarbekirliler, "Çin seddinden sonra en büyük kale bizimdir, Halil Kaleli bizdendir" der dururlar...

Bize gelince, ceddimizin Türkistan'dan itibaren takip ettiği güzergâhdaki bütün kalelere nisbet edilmekten gurur duyarız.

Erzurum'a gelmişken, hem meşhur çermiğinde çimmek, hem hemşehrilik beratımızı almak, hemi de hemşehrilerimizle hemhal olmak isterdik elbette...

Bindik Salih dadaşın tomofiline...Şoforümüz bastı gaza ki Teyyo Pelvan'ın efsanevi memleketine bir an evvel varak. Erzurum soğuk, Hasan Kale yolu daha soğuk, Hasan Kale ise en soğuk. Hani Erzurum'da dedik ya, konuşmalar donuyor, otuz saniye sonra çözülüyor, diye. Hasan Kale'de söz bir donuyor, bahara kadar çözülmüyor! O yüzden âcil anlaşma gerekiyorsa, yazarak bunu sağlıyoruz. Eğer meselenin aciliyeti yoksa, söyleyeceğimizi söylüyoruz, nasıl olsa bahar gelince hepsi çözülecek, söz yerine ulaşacak. Herkes hissesini alacak.

Hemşehrilerim memleketin en büyük konferans salonunu bizim için hazırlamışlar. Ben diyeyim on bin, siz deyin yüz bin kişi alıyor. E Teyyo Pelvan'ın memleçetine de böyle bir salon yaraşır. Belediye resi soruyor ki, "ağabeci bütün Hasan Galayı ayağa tikip salonu dolduralım, öyle mi konuşursun, yoksa bu soğukta herkes yerinde dursun, siz kürsüde istediğiniz gibi konuşun, Hasan Kala'nın kurtuluş bayramı günü ahaliyi toplayalım, o zamana kadar tavanda bekleyen konuşmanızı nefesimizle çözüp halka dinletelim..."

Doğrusu benim gibi mahcup bir konferansçının hangi şıkkı tercih edeceğini başkan çakmış olmalı. Ben tabii, hemşehrilerim bu soğukta zahmet etmesin, ben salonda konuşmamı yapayım, siz onlara bilahire dinletirsiniz, vakit kaybetmeyelim, dedim.

Konuşmamızı boş salona; fakat binlerce, milyonlarca dinleyiciye yaptık. Sen sağ ben selamet, başkanın makamına kapağı attık ki, meşhur Erzurum çaylarına bir an evvel kavuşalım.

Reisin çayı daima hazır. Tahdit yok, kaç semaver içersen iç. Bu arada Reis benden bir ricada bulundu. Bizim memlekete bazıları Kor yaniki "Kör" kale diyorlar, bu bizi üzüyor. Bu meseleyi çözseniz çözseniz siz çözersiniz! Hemen, güneş dil teorisyenleri birincilik ödülümü hatırlayıp, zihnimi çalıştırmaya başladım.

Burası kör, yani görmeyen kale değil, kor kale olmalıdır. Kor-oğlu'nun kor'u. Yani ki, bizim doğumuzda Köroğlu'na Kor oğlu veya Gor oğlu derler. Bu ne demektir? Kor veya Gor doğu türklerince mezar mânasına kullanılır. Netekim, Emir Timur'un türbesine da "Gor-ı Emir" derler. "Ölünün goru" deyimi de ordan gelmektedir. Buna göre, Kor Kale, Köroğlu'nun ortaya çıktığı mezarın bulunduğu kaledir...

Benim izahlarım Hasan Kale ekabirini mest etti. Birinin çıkıpda "yok elinin körü!" demesinden korkmadım desem yalan olur!.

Huzur Sokağı

Turgut Yılmaz

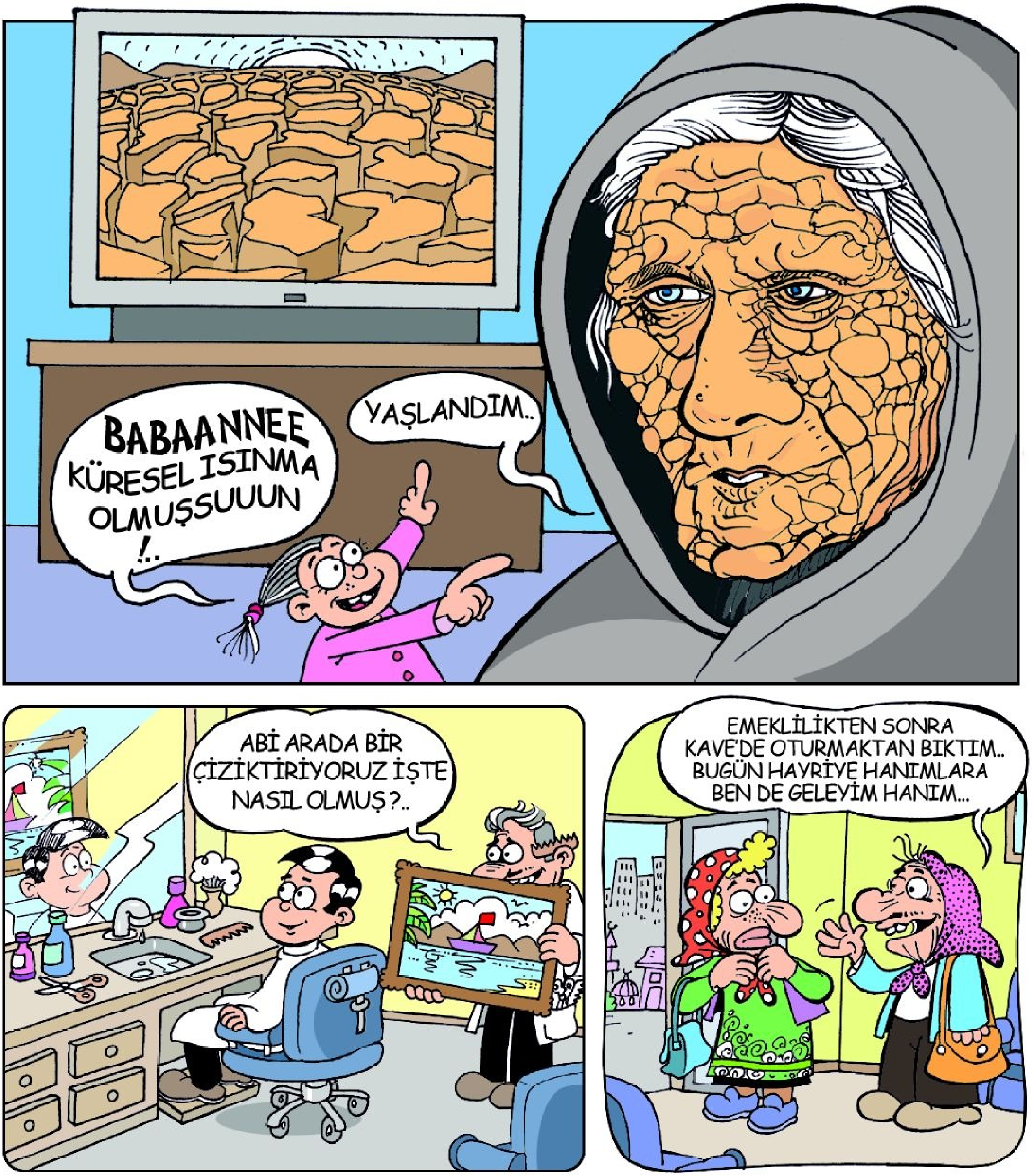

melek demir genco

Bugün Tuncayö Sıkan için ne yaptın?

Evet sayın seyirciler..

"Bugün Tuncayö Sıkan için ne yaptın?" adlı yarışmamızın, yarışmacılarını çaarıyo ve onları tanıyoruz..

"Meraba. Ben eski manken, mayo ve yüz güzeli Berksu.. Yirmi yedi yaşındayım. Ama herkes otuz gösterdiğimi söyler. Ayrıca görüntümüm vergisi az diye çok eleştiri de almışımdır vakti zamanında. Halbuki çok vericiyimdir. Baz istasyonu bile kurmak istediler tepemde ama onun yerine, tepemde yeni kocamı taşıdığım için, bu pek olası görünmemiştir. Haddi zatında ben çok sıkı bi Tuncayö Sıkancıyım.. Evlenip, evimin mankeni olunca en az üç adet çocuk, beş tane maymun, yedi kaz ve sekiz horoz doğurup, bu ülke için yetiştirmeyi düşünüyordum, düşündüm de. Düşünürüm yani. Etrafıma bakıyorum da, dinciler çekirge sürüsü gibi çoğalıp evimizi barkımızı tarumar ederken, ben bi Cumhuriyet kızı, aydınlanmacı ve ilerici bi taze olaraktan, kutsal laink sınıf için habire çocuk doğurmak istiyorum. Ahacık, bakın.. Sizinle konuşurken bi adet yavru yaptım bile.. Yani ben bugün Tuncom için bi adet çocuu dünyaya getirmiş durumdayım. Mutluyum. Kurtuluyum. Kameralar nerde? Çocuumu kocamdan çok seviyorum ayrıcana. Çetelerle de hiç bi bağlantım yok. Tanrı beni ters yüz etsin ki doğru söylüyorum. Antalya'daki çiftliğimi de annımın teriyle kazanmışlığım vardır. Öyle. Çekin kamaraları gözümün önünden. Özel hayat die bişi var di mi? Yavrumun görüntülerini para vermeden yayınlayamazsınız.. O parayı ben yemiicem... "Yedi eve, yedi ışık hüzmesi" kampanyasına baaşlııcam ya. Valla"..

"Meraba. Ben de sanatçıyım. Tuncayö Sıkancı, laink, demokrat bir şahsiyetim. O kadar demokratım ki, atım bile var. Böôle kır bi at. Uçaama atladıım gibi, atımı tee nerelere götürüyorum. Kendisi yarış atı olup, Atatürk koşusunda, Arap şeyhi şeysilerine nal toplatıyo. Şahsen ben kendim, hipodromlarda Arap atları, Arnavut aygırlarına felan karşıyım.. Asil İngilis olabilir ama. Gerçi onnara da "Dopingli" diyolar ama olsun. İngilis olsun, Alaman hattızatında Ukrayna, hepsi çok ileri memleket. Mesela Beyaz Rusya var bi tane, orda herkesler piyano çalıyo. Darbuka, ney hakeza öyle. Ben Volga kıyılarına gittiğimde, badem gözlü kıslar, önümde kuğu gölü balesi yapınca, inanın içim bi hoş oluyo. Niye bizim memlekette yok bunnardan? Niye Türk kısları, Türk erkeeni hoş tutmuyo? Herkesin gözü niye dışarda? Biliyorum, konuyu daattım ama.. Sadede geliim. Ben Tuncayö Sıkan için, dün gece bir dinci gasteci dövdüm. Ayrıca, yurt dışından aldıım şövalye nişanımın sapıyla gözünü çıkarmak istedim ama bu dincilerde bi iman gücü var kardeşim, böôle bi zıpladı.. Tee minarenin tepesine çıktı. Şimdi bu eylemim yarım kaldı di mi? Ben kötü bi cumhuriyet çocuum ya. Kahretsin. Keşke ben de bi sandala binip, ülkeyi terketseydim. Bu memlektte yaşanmasssssssss. Olmadı di mi? Kesin, ben birinci gelemem."

"Tünaydın.. Ben Kisstanbul Üniversitesi dekanı Şemsettin Alyanak. 53 yaşındayım. Aklı başındayım. Kül yutmam. Ters köşeye yatmam. Rüzgarın yönü nerden eserse essin, benim yönüm hep aydınlık ufuklar, kutuptaki yıldızlar ve Himalaya tepeleridir. Herkes bana benzesin isterim. Ben var ya ben, Tuncosunu seven, günde beş vakit onun ruhu için Nutuk okuyan, gerici güçler karşısında asla nutku tutulmayan bi şahsiyetim. Hiç şikayet etmem halimden. Tüm sorunlarım çağdaş türbeleri ziyaretlerinde mucizevi bi şekilde çözülür. Aklımı severim. Kızlarımız, evlatlarımız gün ışığı görsün, kafalarındaki örümcek aaaları gitsin diye, rektörlüğün penceresinde bi olta sallandırırım aşşaaa, tüm örtüleri, takkeleri, takunyaları toplar; gaz odasına atar, coz coz yaktırırım. Sonra da, intihal eylemlerime devam ederim. Ay aman, ne intihali yav.. İlmihal diicektim. Çünkü ben dini konularda fetva da veririm. Vazifem bu benim. Hem benim büyük büyük babam da hacı zaten! Noel Babayı kaç kere ziyaret etmiştir güzel İzmir'imizde. Kim demiş uleyn baş örtülüler kopya çekmes diye? Çekerler, bunnar her şeyi tereyağından kıl çeker gibi yapıyolar. Kesin hepiciği kopyacıdır. Olmazsa rüyalarında soruları ve cevap anahtarını bile görürler. Girmesinler okula. Bana ne, bana ne.. Oynamıyorum ben. Korkuyorum.. Ay, kesin başını örtene zayıf not vericem. İçime yaratık girdi benim. Anneeee. Kalemime hükmedemiyorum. Nasıl da içim kan aaalıyor. Yok zayıf not vermiim. Şişt, dur.. Hımm. Huzursuz el sendromuna yakalandım sanırım ya. Tuncooo, nerdesin?"

(Burdayım evladım.. Saaaına soluna bakma.. Önüne bak.. Gelmiim yanına... Bırakın bi rahat uyuyayım yahu..)

karşıyım

Özgürlüklerin kısıtlanmasına her alanda karşıyız ama bazı kısıtlamalar var ki adı bile anılmayan. Herkes düşünce özgürlüğü falan gibi genel şeylerden bahseder ama bazıları tamamen halkın eliyle kısıtlanır ama adı bile anılmaz. Bunlardan biri korkulardır. Aynı apartmanda oturduğunuz yaşlı teyze köpek besler ve sizin apartman içinde karşılaştığınız zaman ondan korkmak hakkınız yoktur. Ama teyzenin apartmanda köpek besleme, havlatma, kokutma hakkı vardır. Hemen "bişi yapmaz" denir. Böcekten korktuğunuz zaman da "ne korkuyorsun canım, senden büyük mü" denir ya. Teyzecim; bişi yapmasıyla ilgili değil. Zaten kedi boyutlarında bir köpeğin beni yiyemeyeceğinin farkındayım çok şükür. Ama korkma hakkım yok mu? Ben bu hayvandan korkma hakkımı istiyorum. Korkuyorum kardeşim açıklaması yok. Özgürlüklerin kısıtlanmasına karşıyım.

betül zarifoğlu

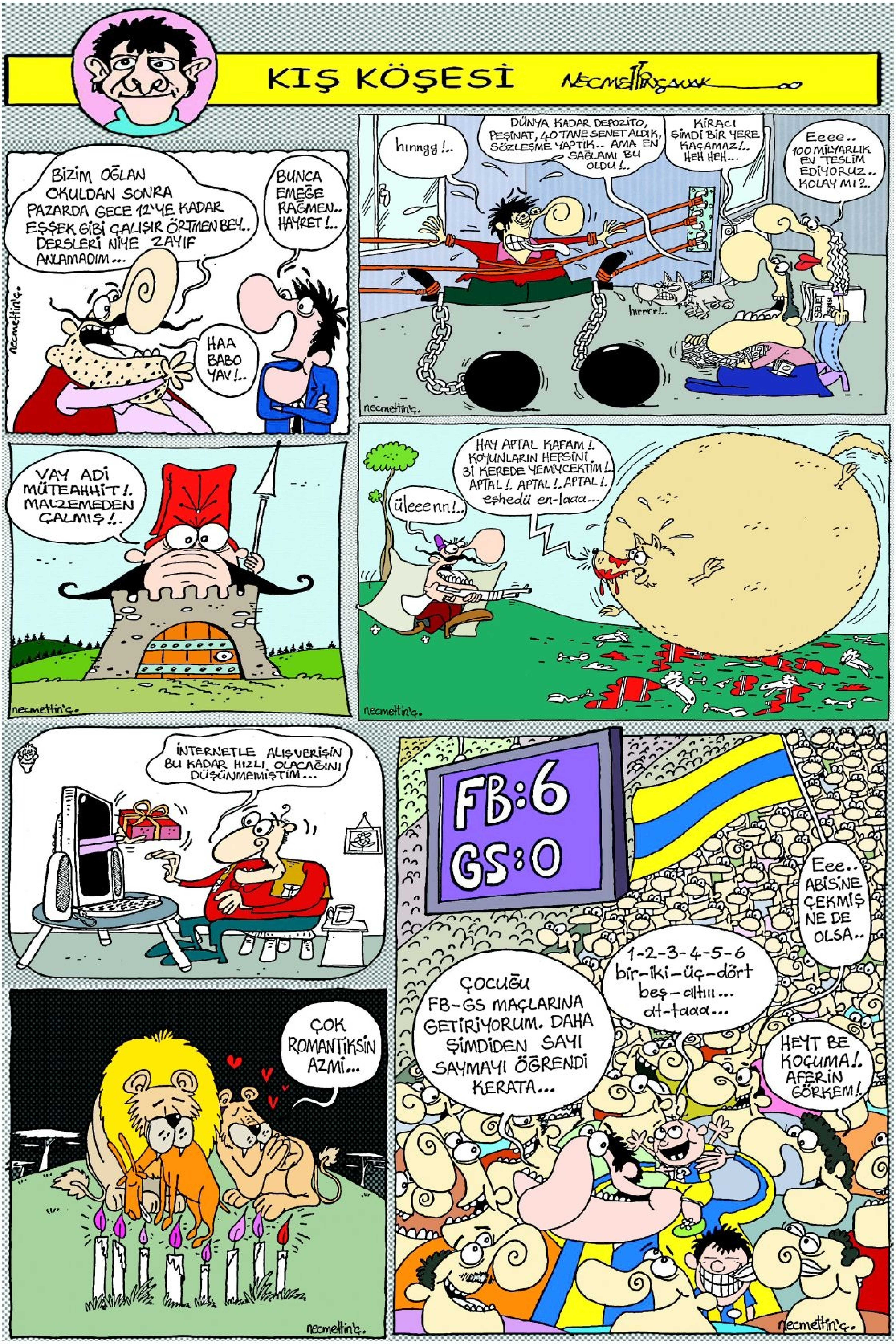
KIŞ KÖŞESİ
BİZİM OĞLAN OKULDAN SONRA PAZARDA GECE 12'YE KADAR EŞŞEK GİBİ ÇALIŞIR ÖRTMEN BEY.. DERSLERİ NİYE ZAYIF ANLAMADIM...
BUNCA EMEĞE RAĞMEN.. HAYRET!..
HAA BABO YAV!..
hınngg!..
DÜNYA KADAR DEPOZİTO, PEŞİNAT, 40 TANE SENET ALDIK, SÖZLEŞME YAPTIK.. AMA EN SAĞLAMI BU OLDU!..
KİRACI ŞİMDİ BİR YERE KAÇAMAZ!.. HEH HEH...
Eeee.. 100 MİLYARLIK EV TESLİM EDİYORUZ.. KOLAY MI?..
hırrrr!..
VAY ADİ MÜTEAHHİT!. MALZEMEDEN ÇALMIŞ!..
HAY APTAL KAFAM!. KOYUNLARIN HEPSİNİ Bİ KEREDE YEMİYCEKTİM!. APTAL!. APTAL!. APTAL!. eşhedü en-laaa...
üleeenn!..
İNTERNETLE ALIŞVERİŞİN BU KADAR HIZLI OLACAĞINI DÜŞÜNMEMİŞTİM...
ÇOK ROMANTİKSİN AZMİ...
FB:6 GS:0
Eee.. ABİSİNE ÇEKMİŞ NE DE OLSA..
ÇOCUĞU FB-GS MAÇLARINA GETİRİYORUM. DAHA ŞİMDİDEN SAYI SAYMAYI ÖĞRENDİ KERATA...
1-2-3-4-5-6 bir-iki-üç-dört beş-altııı... al-taaa...
HEYT BE KOÇUMA!. AFERİN GÖRKEM!.

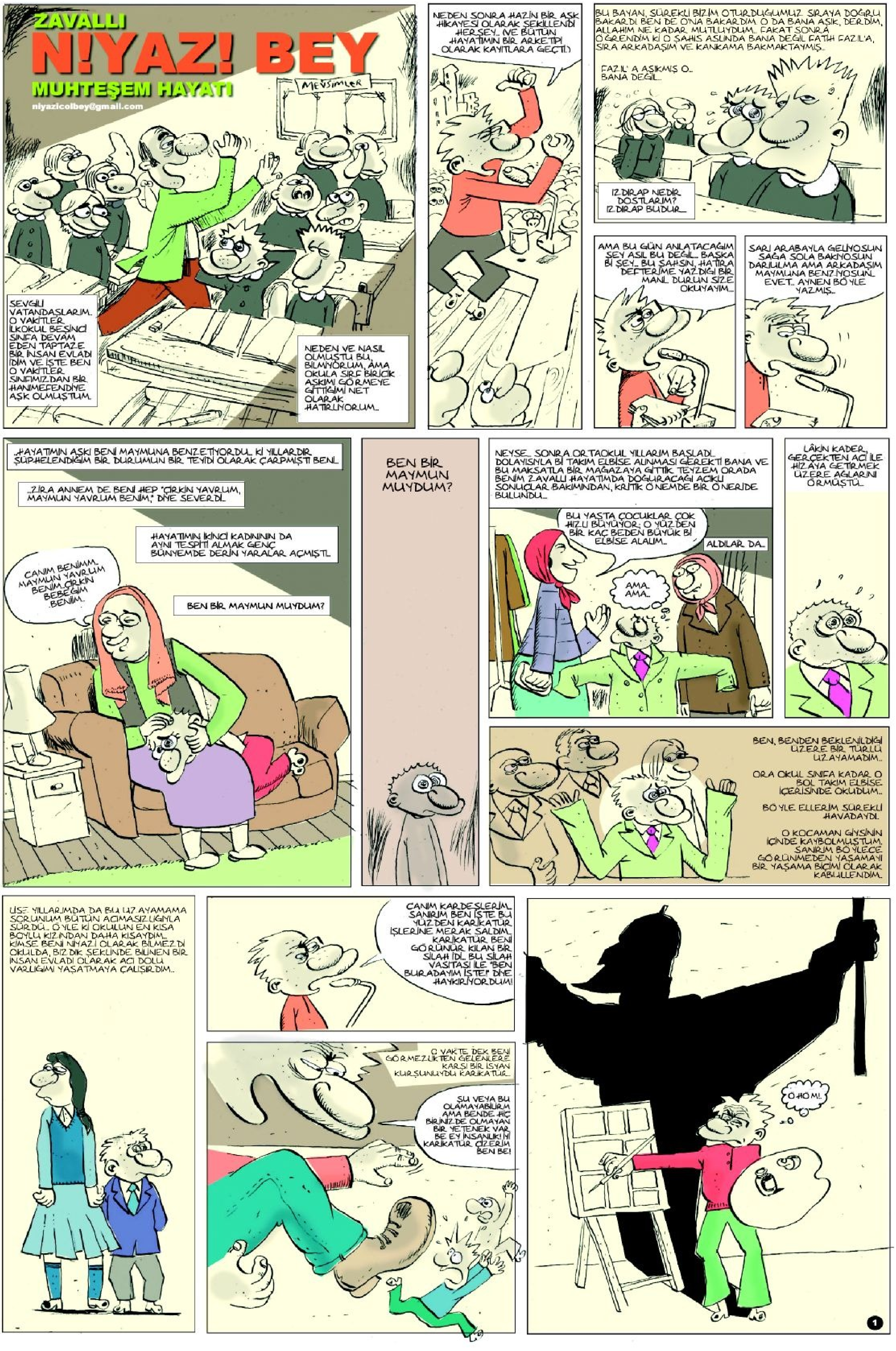
ZAVALLI
N!YAZ! BEY
MUHTEŞEM HAYATI
niyazicolbey@gmail.com
MEVSİMLER
SEVGİLİ VATANDAŞLARIM. O VAKİTLER İLKOKUL BEŞİNCİ SINIFA DEVAM EDEN TAPTAZE BİR İNSAN EVLADI İDİM VE İŞTE BEN O VAKİTLER SINIFIMIZDAN BİR HANIMEFENDİYE AŞK OLMUŞTUM.
NEDEN VE NASIL OLMUŞTU BU, BİLMİYORUM, AMA OKULA SIRF BİRİCİK AŞKIMI GÖRMEYE GİTTİĞİMİ NET OLARAK HATIRLIYORUM..
NEDEN SONRA HAZİN BİR AŞK HİKAYESİ OLARAK ŞEKİLLENDİ HERŞEY.. (VE BÜTÜN HAYATIMIN BİR ARKETİPİ OLARAK KAYITLARA GEÇTİ.)
BU BAYAN, SÜREKLİ BİZİM OTURDUĞUMUZ SIRAYA DOĞRU BAKARDI. BEN DE O'NA BAKARDIM. O DA BANA AŞIK, DERDİM, ALLAHIM NE KADAR MUTLUYDUM.. FAKAT SONRA ÖĞRENDİM Kİ O ŞAHIS ASLINDA BANA DEĞİL FATİH FAZIL'A, SIRA ARKADAŞIM VE KANKAMA BAKMAKTAYMIŞ..
FAZIL' A AŞIKMIŞ O.. BANA DEĞİL..
IZDIRAP NEDİR DOSTLARIM? IZDIRAP BUDUR..
AMA BU GÜN ANLATACAĞIM ŞEY ASIL BU DEĞİL.. BAŞKA Bİ ŞEY.. BU ŞAHSIN, HATIRA DEFTERİME YAZDIĞI BİR MANİ.. DURUN SİZE OKUYAYIM..
SARI ARABAYLA GELİYOSUN SAĞA SOLA BAKIYOSUN DARILMA AMA ARKADAŞIM MAYMUNA BENZİYOSUN. EVET.. AYNEN BÖYLE YAZMIŞ..
..HAYATIMIN AŞKI BENİ MAYMUNA BENZETİYORDU.. Kİ YILLARDIR ŞÜPHELENDİĞİM BİR DURUMUN BİR TEYİDİ OLARAK ÇARPMIŞTI BENİ.
..ZİRA ANNEM DE BENİ HEP "ÇİRKİN YAVRUM, MAYMUN YAVRUM BENİM," DİYE SEVERDİ..
HAYATIMIN İKİNCİ KADINININ DA AYNI TESPİTİ ALMAK GENÇ BÜNYEMDE DERİN YARALAR AÇMIŞTI..
CANIM BENİMM.. MAYMUN YAVRUM BENİM..ÇİRKİN BEBEĞİM BENİM..
BEN BİR MAYMUN MUYDUM?
BEN BİR MAYMUN MUYDUM?
NEYSE.. SONRA ORTAOKUL YILLARIM BAŞLADI.. DOLAYISIYLA Bİ TAKIM ELBİSE ALINMASI GEREKTİ BANA VE BU MAKSATLA BİR MAĞAZAYA GİTTİK. TEYZEM ORADA BENİM ZAVALLI HAYATIMDA DOĞURACAĞI ACIKLI SONUÇLAR BAKIMINDAN, KRİTİK ÖNEMDE BİR ÖNERİDE BULUNDU..
BU YAŞTA ÇOCUKLAR ÇOK HIZLI BÜYÜYOR; O YÜZDEN BİR KAÇ BEDEN BÜYÜK Bİ ELBİSE ALALIM..
ALDILAR DA..
AMA.. AMA..
LÂKİN KADER, GERÇEKTEN ACI İLE HİZAYA GETİRMEK ÜZERE AĞLARINI ÖRMÜŞTÜ..
BEN, BENDEN BEKLENİLDİĞİ ÜZERE BİR TÜRLÜ UZAYAMADIM..
ORA OKUL SINIFA KADAR O BOL TAKIM ELBİSE İÇERİSİNDE OKUDUM..
BÖYLE ELLERİM SÜREKLİ HAVADAYDI.
O KOCAMAN GİYSİNİN İÇİNDE KAYBOLMUŞTUM. SANIRIM BÖYLECE GÖRÜNMEDEN YAŞAMAYI BİR YAŞAMA BİÇİMİ OLARAK KABULLENDİM.
LİSE YILLARIMDA DA BU UZAYAMAMA SORUNUM BÜTÜN ACIMASIZLIĞIYLA SÜRDÜ.. ÖYLE Kİ OKULUN EN KISA BOYLU KIZINDAN DAHA KISAYDIM.. KİMSE BENİ NİYAZİ OLARAK BİLMEZDİ OKULDA, BIZDIK ŞEKLİNDE BİLİNEN BİR İNSAN EVLADI OLARAK ACI DOLU VARLIĞIMI YAŞATMAYA ÇALIŞIRDIM..
CANIM KARDEŞLERİM.. SANIRIM BEN İŞTE BU YÜZDEN KARİKATÜR İŞLERİNE MERAK SALDIM.. KARİKATÜR BENİ GÖRÜNÜR KILAN BİR SİLAH İDİ.. BU SİLAH VASITASI İLE "BEN BURADAYIM İŞTE!" DİYE HAYKIRIYORDUM!
O VAKTE DEK BENİ GÖRMEZLİKTEN GELENLERE KARŞI BİR İSYAN KURŞUNUYDU KARİKATÜR..
ŞU VEYA BU OLAMAYABİLİRİM AMA BENDE HİÇ BİRİNİZDE OLMAYAN BİR YETENEK VAR BE EY İNSANLIK! İYİ KARİKATÜR ÇİZERİM BEN BE!
OHOM!.

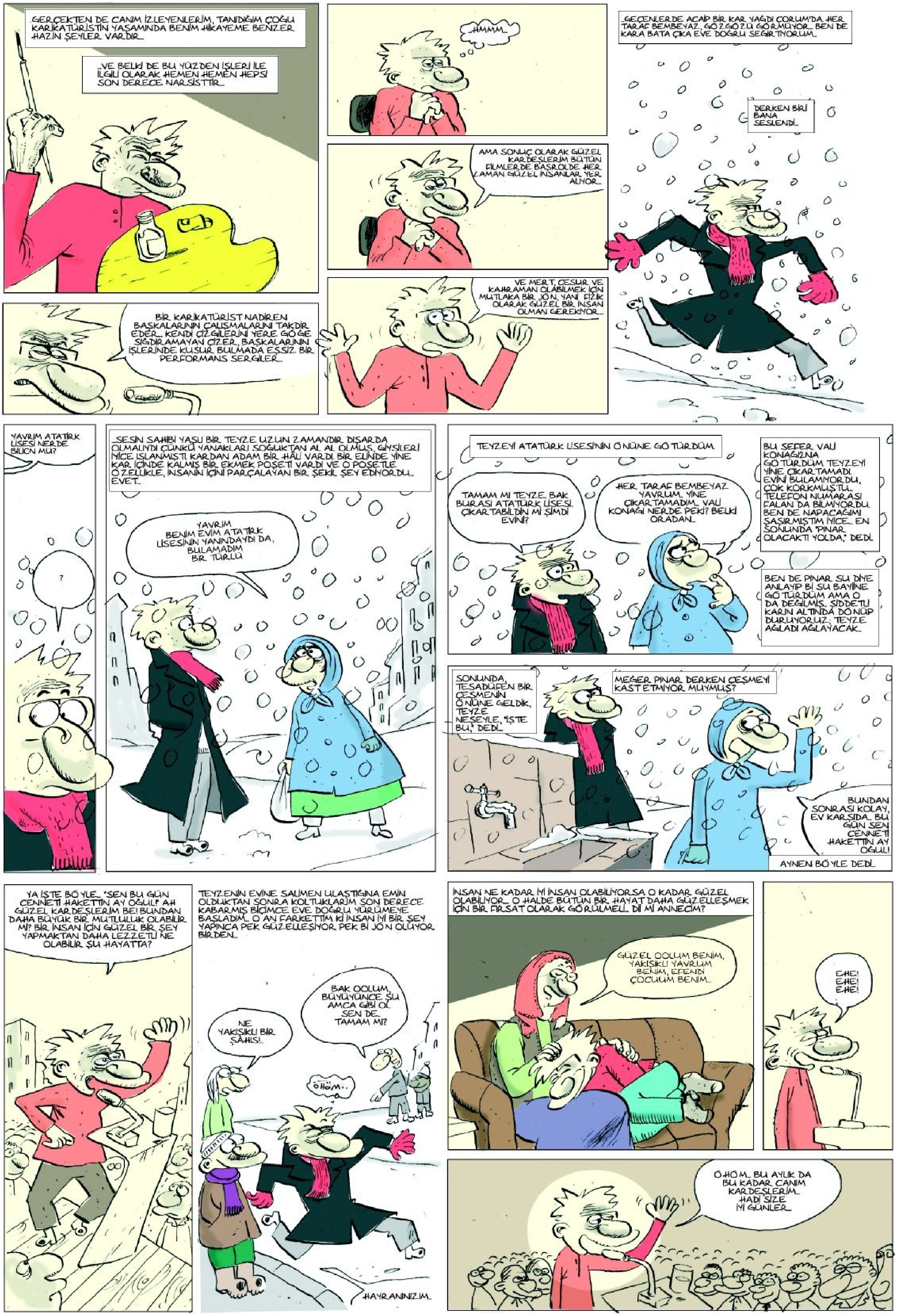

GERÇEKTEN DE CANIM İZLEYENLERİM, TANIDIĞIM ÇOĞU KARİKATÜRİSTİN YAŞAMINDA BENİM HİKAYEME BENZER HAZİN ŞEYLER VARDIR...
...VE BELKİ DE BU YÜZDEN İŞLERİ İLE İLGİLİ OLARAK HEMEN HEMEN HEPSİ SON DERECE NARSİSTTİR...
BİR KARİKATÜRİST NADİREN BAŞKALARININ ÇALIŞMALARINI TAKDİR EDER... KENDİ ÇİZGİLERİNİ YERE GÖĞE SIĞDIRAMAYAN ÇİZER, BAŞKALARININ İŞLERİNDE KUSUR BULMADA EŞSİZ BİR PERFORMANS SERGİLER...
...HMMM...
AMA SONUÇ OLARAK GÜZEL KARDEŞLERİM BÜTÜN FİLMLERDE BAŞROLDE HER ZAMAN GÜZEL İNSANLAR YER ALIYOR...
VE MERT, CESUR VE KAHRAMAN OLABİLMEK İÇİN MUTLAKA BİR JÖN, YANİ FİZİK OLARAK GÜZEL BİR İNSAN OLMAN GEREKİYOR...
...GEÇENLERDE ACAİP BİR KAR YAĞDI ÇORUM'DA HER TARAF BEMBEYAZ, GÖZGÖZÜ GÖRMÜYOR... BEN DE KARA BATA ÇIKA EVE DOĞRU SEĞİRTİYORUM...
DERKEN BİRİ BANA SESLENDİ...
YAVRIM ATATİRK LİSESİ NERDE BİLİCN MU?
?
...SESİN SAHİBİ YAŞLI BİR TEYZE UZUN ZAMANDIR DIŞARDA OLMALIYDI ÇÜNKÜ YANAKLARI SOĞUKTAN AL AL OLMUŞ, GİYSİLERİ İYİCE ISLANMIŞTI. KARDAN ADAM BİR HALİ VARDI. BİR ELİNDE YİNE KAR İÇİNDE KALMIŞ BİR EKMEK POŞETİ VARDI VE O POŞETLE ÖZELLİKLE, İNSANIN İÇİNİ PARÇALAYAN BİR ŞEKİL ŞEY EDİYORDU... EVET...
YAVRIM BENİM EVİM ATATİRK LİSESİNİN YANINDAYDI DA, BULAMADIM BİR TÜRLÜ
TEYZEYİ ATATÜRK LİSESİNİN ÖNÜNE GÖTÜRDÜM
TAMAM MI TEYZE. BAK BURASI ATATÜRK LİSESİ. ÇIKARTABİLDİN Mİ ŞİMDİ EVİNİ?
HER TARAF BEMBEYAZ YAVRUM. YİNE ÇIKARTAMADIM... VALİ KONAĞI NERDE PEKİ? BELKİ ORADAN...
BU SEFER VALİ KONAĞI'NA GÖTÜRDÜM TEYZEYİ YİNE ÇIKARTAMADI. EVİNİ BULAMIYORDU, ÇOK KORKMUŞTU... TELEFON NUMARASI FALAN DA BİLMİYORDU. BEN DE NAPACAĞIMI ŞAŞIRMIŞTIM İYİCE... EN SONUNDA "PINAR OLACAKTI YOLDA," DEDİ.
BEN DE PINAR SU DİYE ANLAYIP Bİ SU BAYİİNE GÖTÜRDÜM AMA O DA DEĞİLMİŞ. ŞİDDETLİ KARIN ALTINDA DÖNÜP DURUYORUZ; TEYZE AĞLADI AĞLAYACAK...
SONUNDA, TESADÜFEN BİR ÇEŞMENİN ÖNÜNE GELDİK, TEYZE NEŞEYLE, "İŞTE BU," DEDİ...
MEĞER PINAR DERKEN ÇEŞMEYİ KASTETMİYOR MUYMUŞ?
BUNDAN SONRASI KOLAY, EV KARŞIDA... BU GÜN SEN CENNETİ HAKETTİN AY OĞUL!
AYNEN BÖYLE DEDİ...
YA İŞTE BÖYLE... "SEN BU GÜN CENNETİ HAKETTİN AY OĞUL!" AH GÜZEL KARDEŞLERİM BE! BUNDAN DAHA BÜYÜK BİR MUTLULUK OLABİLİR Mİ? BİR İNSAN İÇİN GÜZEL BİR ŞEY YAPMAKTAN DAHA LEZZETLİ NE OLABİLİR ŞU HAYATTA?
TEYZENİN EVİNE SALİMEN ULAŞTIĞINA EMİN OLDUKTAN SONRA KOLTUKLARIM SON DERECE KABARMIŞ BİÇİMCE EVE DOĞRU YÜRÜMEYE BAŞLADIM... O AN FARKETTİM Kİ İNSAN İYİ BİR ŞEY YAPINCA PEK GÜZELLEŞİYOR PEK Bİ JÖN OLUYOR BİRDEN...
NE YAKIŞIKLI BİR ŞAHIS!...
BAK OOLUM, BÜYÜYÜNCE ŞU AMCA GİBİ OL SEN DE. TAMAM MI?
ÖHÖM..
HAYRANINIZIM...
İNSAN NE KADAR İYİ İNSAN OLABİLİYORSA O KADAR GÜZEL OLABİLİYOR... O HALDE BÜTÜN BİR HAYAT DAHA GÜZELLEŞMEK İÇİN BİR FIRSAT OLARAK GÖRÜLMELİ. Dİ Mİ ANNECİM?
GÜZEL OOLUM BENİM, YAKIŞIKLI YAVRUM BENİM, EFENDİ ÇOCUUM BENİM...
EHE! EHE! EHE!
ÖHÖM... BU AYLIK DA BU KADAR CANIM KARDEŞLERİM... HADİ SİZE İYİ GÜNLER...

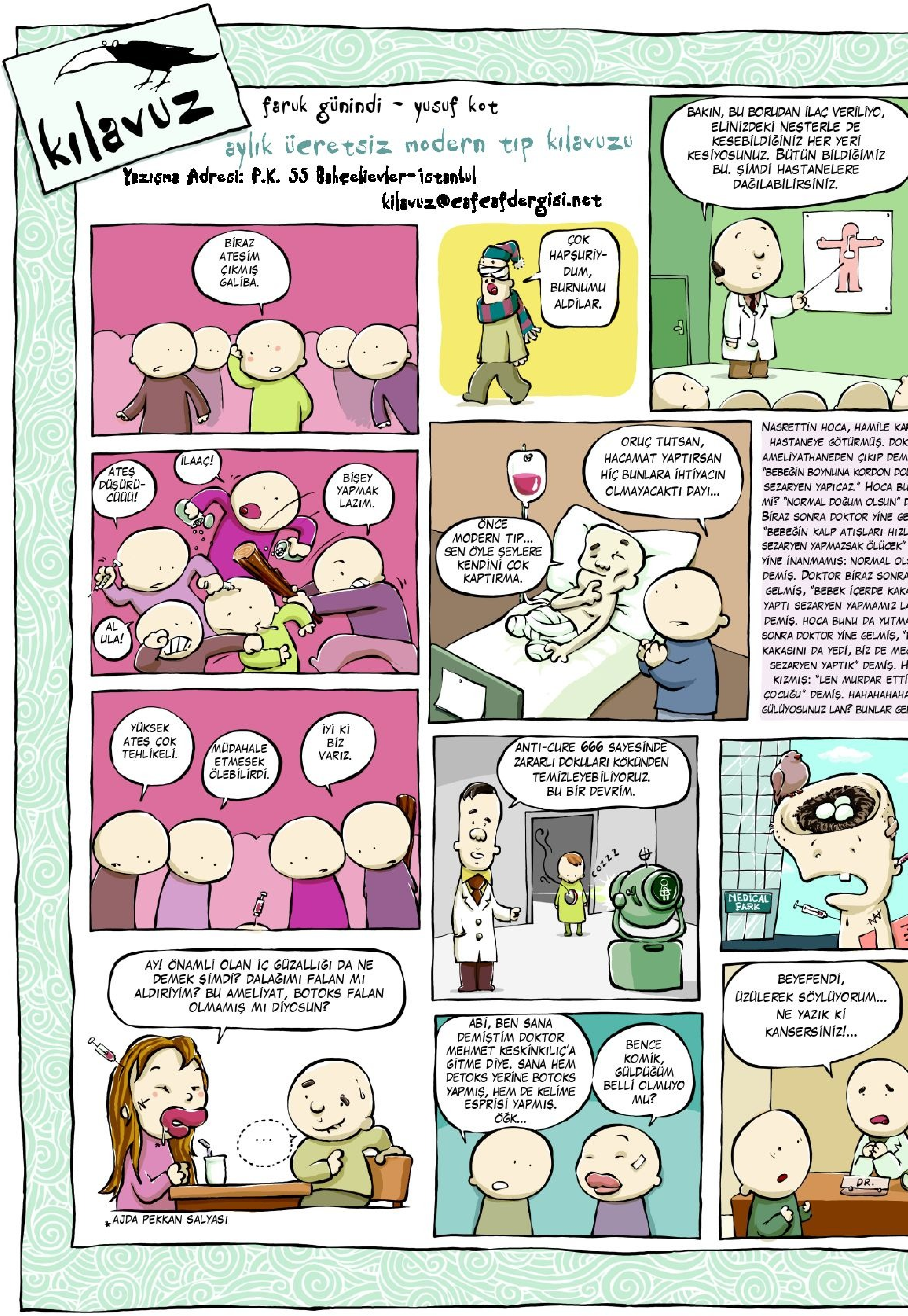
kılavuz
faruk günindi - yusuf kot
aylık üeretsiz modern tıp kılavuzu
Yazışma Adresi: P.K. 55 Bahçelievler-istanbul
kilavuz@cafcafdergisi.net
BİRAZ ATEŞİM ÇIKMIŞ GALİBA.
ÇOK HAPŞURİY-DUM, BURNUMU ALDILAR.
BAKIN, BU BORUDAN İLAÇ VERİLİYO, ELİNİZDEKİ NEŞTERLE DE KESEBİLDİĞİNİZ HER YERİ KESİYOSUNUZ. BÜTÜN BİLDİĞİMİZ BU. ŞİMDİ HASTANELERE DAĞILABİLİRSİNİZ.
ATEŞ DÜŞÜRÜ-CÜÜÜ!
İLAAÇ!
BİŞEY YAPMAK LAZIM.
AL ULA!
ORUÇ TUTSAN, HACAMAT YAPTIRSAN HİÇ BUNLARA İHTİYACIN OLMAYACAKTI DAYI...
ÖNCE MODERN TIP... SEN ÖYLE ŞEYLERE KENDİNİ ÇOK KAPTIRMA.
NASRETTİN HOCA, HAMİLE KA
HASTANEYE GÖTÜRMÜŞ. DOK
AMELİYATHANEDEN ÇIKIP DEM
"BEBEĞİN BOYNUNA KORDON DO
SEZARYEN YAPICAZ." HOCA BU
Mİ? "NORMAL DOĞUM OLSUN" D
BİRAZ SONRA DOKTOR YİNE GE
"BEBEĞİN KALP ATIŞLARI HIZL
SEZARYEN YAPMAZSAK ÖLÜCEK"
YİNE İNANMAMIŞ: NORMAL OL
DEMİŞ. DOKTOR BİRAZ SONRA
GELMİŞ, "BEBEK İÇERDE KAKA
YAPTI SEZARYEN YAPMAMIZ LA
DEMİŞ. HOCA BUNU DA YUTMA
SONRA DOKTOR YİNE GELMİŞ, "
KAKASINI DA YEDİ, BİZ DE ME
SEZARYEN YAPTIK" DEMİŞ. H
KIZMIŞ: "LEN MURDAR ETTİ
ÇOCUĞU" DEMİŞ. HAHAHAHAHA
GÜLÜYOSUNUZ LAN? BUNLAR GE
YÜKSEK ATEŞ ÇOK TEHLİKELİ.
MÜDAHALE ETMESEK ÖLEBİLİRDİ.
İYİ Kİ BİZ VARIZ.
ANTI-CURE 666 SAYESİNDE ZARARLI DOKULARI KÖKÜNDEN TEMİZLEYEBİLİYORUZ. BU BİR DEVRİM.
CZZZZ
MEDICAL PARK
AY! ÖNAMLİ OLAN İÇ GÜZALLIĞI DA NE DEMEK ŞİMDİ? DALAĞIMI FALAN MI ALDIRIYİM? BU AMELİYAT, BOTOKS FALAN OLMAMIŞ MI DİYOSUN?
...
*AJDA PEKKAN SALYASI
ABİ, BEN SANA DEMİŞTİM DOKTOR MEHMET KESKİNKILIÇ'A GİTME DİYE. SANA HEM DETOKS YERİNE BOTOKS YAPMIŞ, HEM DE KELİME ESPRİSİ YAPMIŞ. ÖĞK...
BENCE KOMİK, GÜLDÜĞÜM BELLİ OLMUYO MU?
BEYEFENDİ, ÜZÜLEREK SÖYLÜYORUM... NE YAZIK Kİ KANSERSİNİZ!...
DR.

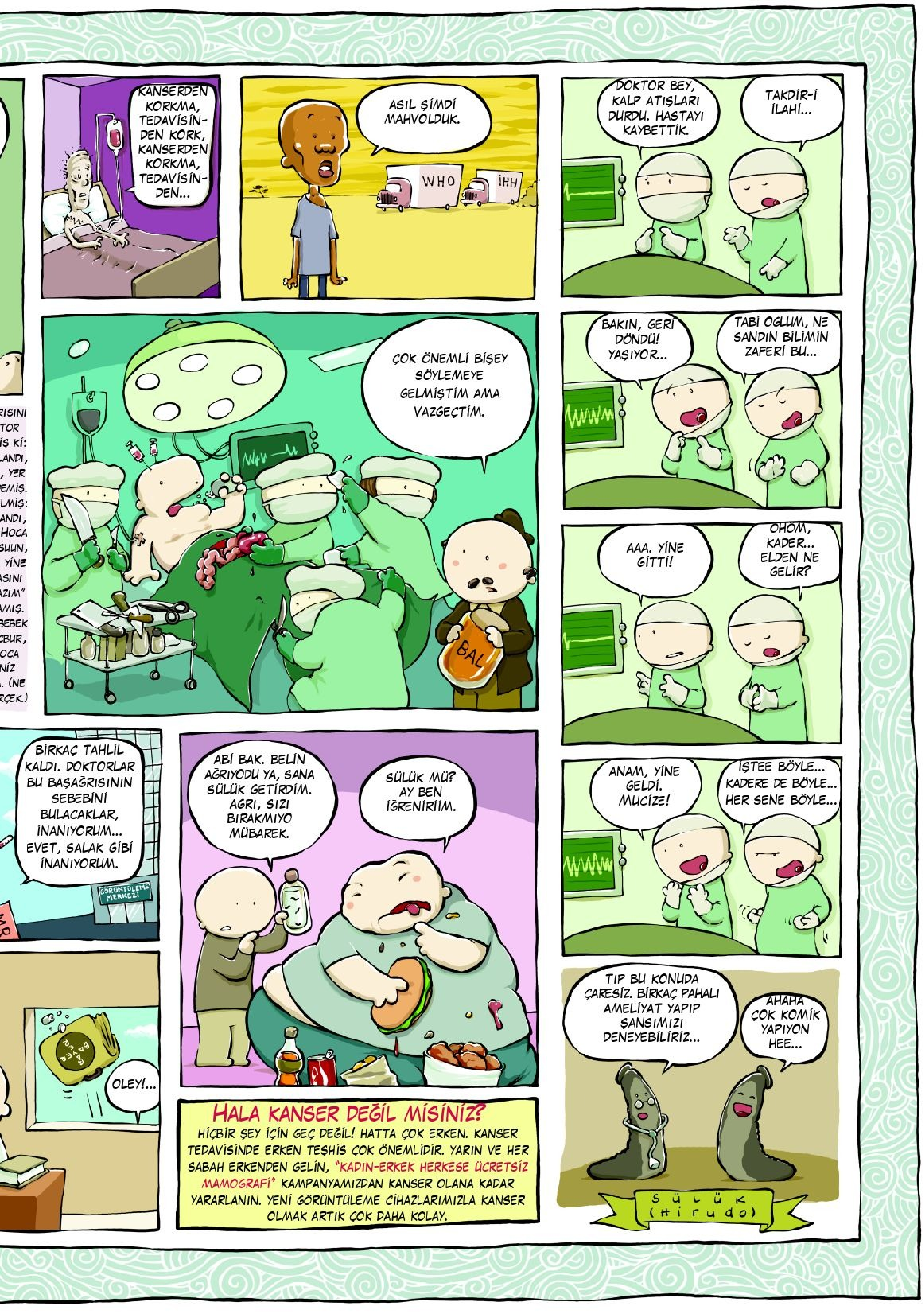
KANSERDEN KORKMA, TEDAVİSİNDEN KORK, KANSERDEN KORKMA, TEDAVİSİNDEN...
ASIL ŞİMDİ MAHVOLDUK.
WHO
İHH
DOKTOR BEY, KALP ATIŞLARI DURDU. HASTAYI KAYBETTİK.
TAKDİR-İ İLAHİ...
ÇOK ÖNEMLİ BİŞEY SÖYLEMEYE GELMİŞTİM AMA VAZGEÇTİM.
BAL
BAKIN, GERİ DÖNDÜ! YAŞIYOR...
TABİ OĞLUM, NE SANDIN BİLİMİN ZAFERİ BU...
AAA. YİNE GİTTİ!
OHOM, KADER... ELDEN NE GELİR?
BİRKAÇ TAHLİL KALDI. DOKTORLAR BU BAŞAĞRISININ SEBEBİNİ BULACAKLAR, İNANIYORUM... EVET, SALAK GİBİ İNANIYORUM.
GÖRÜNTÜLEME MERKEZİ
ABİ BAK. BELİN AĞRIYODU YA, SANA SÜLÜK GETİRDİM. AĞRI, SIZI BIRAKMIYO MÜBAREK.
SÜLÜK MÜ? AY BEN İĞRENİRİİM.
ANAM, YİNE GELDİ. MUCİZE!
İŞTEE BÖYLE... KADERE DE BÖYLE... HER SENE BÖYLE...
OLEY!...
TIP BU KONUDA ÇARESİZ. BİRKAÇ PAHALI AMELİYAT YAPIP ŞANSIMIZI DENEYEBİLİRİZ...
AHAHA ÇOK KOMİK YAPIYON HEE...
SÜLÜK (HIRUDO)
HALA KANSER DEĞİL MİSİNİZ?
HİÇBİR ŞEY İÇİN GEÇ DEĞİL! HATTA ÇOK ERKEN. KANSER TEDAVİSİNDE ERKEN TEŞHİS ÇOK ÖNEMLİDİR. YARIN VE HER SABAH ERKENDEN GELİN, "KADIN-ERKEK HERKESE ÜCRETSİZ MAMOGRAFİ" KAMPANYAMIZDAN KANSER OLANA KADAR YARARLANIN. YENİ GÖRÜNTÜLEME CİHAZLARIMIZLA KANSER OLMAK ARTIK ÇOK DAHA KOLAY.

MURAT YILMAZ

ULVICE

ulvi alacakaptan
ulvialacakaptan@mynet.com

MizAHıma bir dokun, bin AH işit!

• E, ben son dakikacılardanım bu belli, biliniyor olması gerek. Ancak bugüne kalmış olması yazının, son aylarda kurumuş olmasından mizahımın.

Ben ki yaşamım boyunca en keskin eleştirimi, en konsume edilmez, en yutulmaz sözlerimi bir gülücüğün kıyıcığına iliştirmeyi becermiş biriyim.

Ancak görev işte, dışarısı kar buz, günlerden Pazar; haydi bakalım iteleyelim kendi kendimizi.

• 12 Mart dönemi, yani neredeyse 40 yıl önce arama tarama ile adamı derdest dertop edip getirmişler komünist diye:

- Memur bey yanlışlık olacak ne solculuğu ben Anti-Komünist'im.

- Neee hem de Anti-Komünist ha bu en tehlikelisi, atın bunu hücreye!

Gülmemiş olabilirsiniz, bu işleri sonradan öğrendiler biraz. Yapı Mühendisliği okuyan bir arkadaşın o zaman gözaltına alınma nedeni evinde bulunan bir ders kitabıydı:

Mukavemet

• Reklam filmi çekiyoruz, bu yeni, 20 senelik!

Yönetmen kadın eski İşçi Partisi yöneticilerinden.

- Hiçbir cami vaktinde okumuyor ezanı. Diyanete ve Başbakana kadar gideceğim, bir merkezden aynı anda okutulsun. Hem sesi güzel bir sanatçımıza Zeki Müren'e okutulsun mesela.

- Anlatmaya çalışıyoruz bu yolla ezanın hiç susmadığını. Deve hendeğin dibinde ayak diriyor, kıpramıyor hiç.

• Tam bir ay oldu TODER Tiyatro Oyuncuları Derneği'ne Genel Başkan seçildim. Levent Kırca'dan Mehmet Ali Erbil'e, Genco Erkal'dan Haldun Dormen'e 900'e yakın üyemiz var. Genel Kurul da son 10 yılın rekor katılımıyla yapıldı. Hazır bulunan 65 üyeden 61'inin oyunu aldım ve:

-Beni seçtiğiniz için teşekkür ederim ancak bir de sitemim var! Beni sevdiğinizi zannediyordum! Dedim.

• İsmi lazım değil, o kendini bilir, bir belediyemiz bünyesinde Tiyatro Okulu kurduk. Geçtiğimiz Haziran sene sonu etkinliği var. Kültür müdürü bir davetiye örneği yazmamı istemiş. İşte Ulvi Alacakaptan yönetiminde Birlik Sanat'ın organize ettiği............... diye başlayıp Sn. Belediye Başkanının imzası ile biten bir örnek yazdım.

Davetiye basıldı , ne benim ismim var ne de Birlik Sanat'ın!

Bizimle görevli Başkan Yardımcısı -ismini biliyorum, cismini hiç görmedim, bir yılı geçti tanışma gereği duymadı benimle-demiş ki:

- Noolmuş, biz hiçbir taşeron firmanın ismini kullanmıyoruz.

Stratejík Noktalar

mehmet keskínkılıç

Ahmet Tanju Muşul

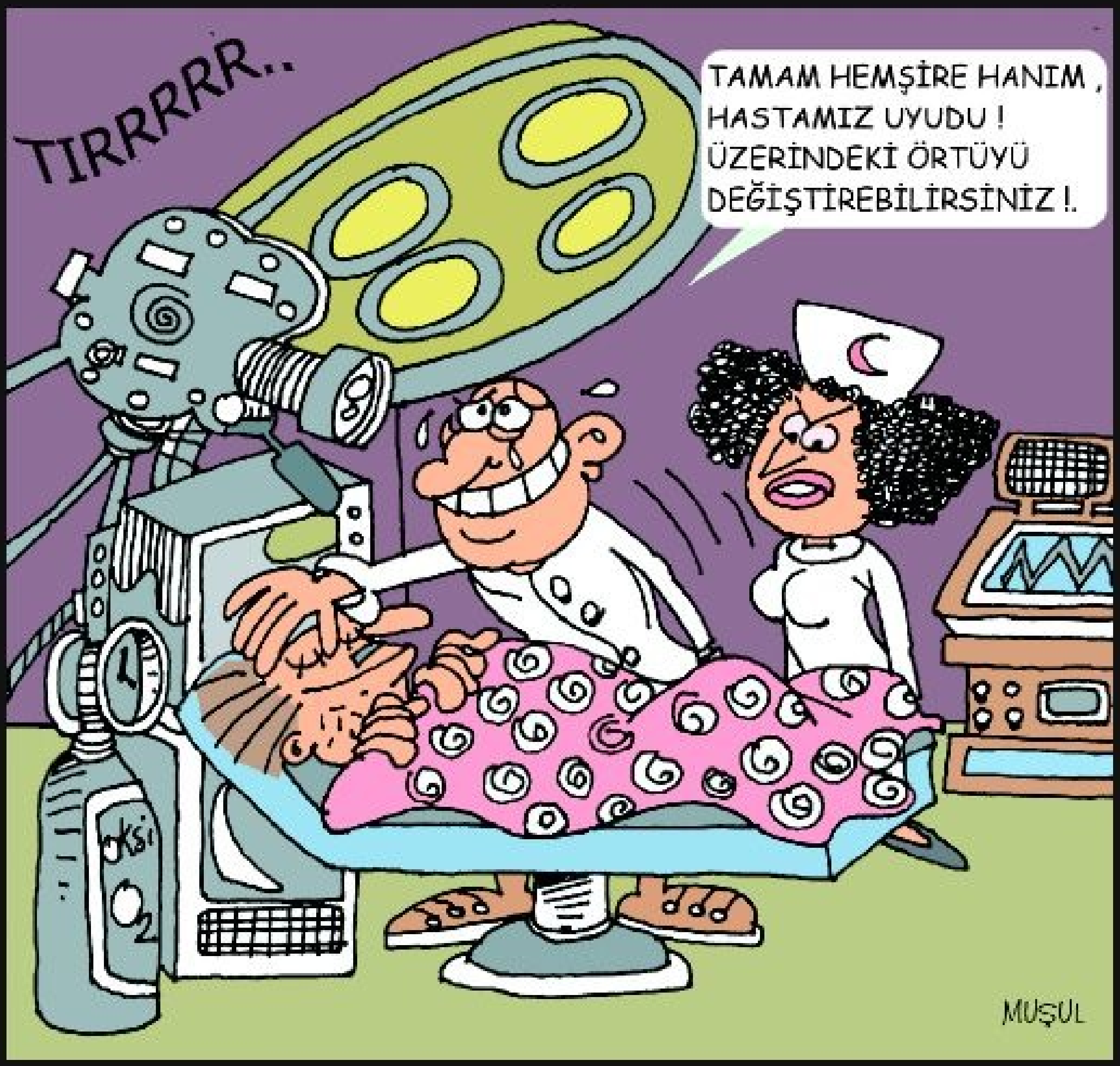

Gördüm Görüştürdüm

Mustafa Alcan

Velev ki bütün yemekler sakala çarpsın!

Değerli okurum, yazıma "Ordaaaa bir kaos var uzaktaaa, o kaoosss kimin kaosuuuuduuur? Yazsalar daaaa, çizseler deeee, öyleeee bir kaos yoktuuuuuurr" şarkısıyla başlıyor ve anında direksiyonu başka yöne kırıyorum. Velev ki bu durum, etliye sütlüye karışmayan tırsak bir adam olarak algılanmama sebep olsa bile!

Efendim her yöresi birbirinden güzel Türkiye'mizin lezzet haritası çıkarılmış. Hangi ilimizin hangi yemeği meşhur? Mesele bu! Bir 'Sınır Tanımaz Yemek Sever Derneği' üyesi olarak, şöyle bir göz atmak istiyorum lezzet haritamıza. Atlıyoruz atımıza ve çıkıyoruz Anadolu Turu'na!

Afyon'dayız. Gözümüze ilk çarpan yemek, sakala çarpan çorbası! Dahası var: Sırtsırta, ağzı açık, övme, cimcik, yanıyarma...

Geçiyoruz Malatya'ya. Kınalı ekmek, taş küllüğü, gurut çorbası, analı-kızlı, kurşun geçmez köftesi, keloğlan köftesi…

Bitmedi efendim. Geldik aşçı diyarı Bolu'ya. Burada da yemeğin kendisinden çok isimlerine takılıyoruz. Kedi batmaz, kaldırık dolması, kaşık sapı, paşa pilavı, kabak hoşafı, Bolu Beyi tatlısı…

Güzel ülkemizde gitmesek de, görmesek de nice adı güzel, kendi güzel yemek varmış meğer.

Son olarak Aydın'ın "kulak çorbası"nı, Rize'nin "enişte lokumu"nu, Şanlıurfa'nın "şıllık tatlısı"nı, Kocaeli'nin "otur Fatma tatlısı"nı, Kırklareli'nin "sulu kaçamak" ve "kuru kaçamak"ını, Isparta'nın "kuyruğu sulusu"nu da anmış olalım.

Her bir yemeğin ismine ayrıca girip geyikçevirme yapardık ama gelin görün ki, yerimiz dar. Oynamayı bilmediğimizden değil. Birkaç figürü peş peşe yapmak için gerçekten daha büyük bir yere ihtiyacımız olduğundan.

Yoksa ben, Tokat'ın 'bacaklı çorba'sının malzemelerinden başlayıp, servise hazır hale gelene kadar ki muhtemel aşamalarından bahsetmez miydim? Hele hele yakından tanıdığımız şehriyeli yeşil mercimek çorbasına, Afyonlu vatandaşlarımızın Sakala Çarpan Çorba demelerini, bir rejim tehlikesi olarak algılamaz mıydım? Ya sakalımız yoksa! Burada bir baskı söz konusu! Ya sakal bırakırsın, ya aç kalırsın. Hadi diyelim ki bunu hoş gördük. Ya ileride bütün yemekler sakala çarpmak zorunda bırakılırsa!

Neyse efendim herkes, her yöre istediği yemeğe istediği ismi versin. Bu konunun sınırlarını da anayasa ile düzenlemeye vardırmayalım. Kimsenin aklına karpuz kabuğu düşürmeden kaçalım. Eyvallah.

mustafaalcan(et)gmail.com

GEYİK
SAVAŞ YAPMA GEYİK YAP!
UFF.. BU AY DA YETİŞTİ YA KÖŞE DAHA NE İSTİYEYİM.. GİDİP PLEYSTEYŞIN OYNİYİM BARİ..
YASİR B. ERYILMAZ
BABACIM.. ÖLDÜN.. BENİ YALNIZ BIRAKTIN.. EHEHE.. BABACIM VALLAHİ İSTEYEREK GÜLÜYO DEGİLİM! TISSEHEHA! ALLAHIM GÜLMEK İSTEMİYORUM.. HEHA!
1965-1998
ANLADIM Kİ HİÇ BİR YUNUS CİDDİ OLAMAZMIŞ.. EHE..
L.N NE PASAKLI MİLLET OLDUK.. ORTALIK LİSEDEN ÇIKAR ÇIKMAZ SAÇI SAKALI SALAN ÜNİVERSİTELİ TİPLERLE DOLDU..
ÖNÜMÜ GÖREMİYORUM AMA YİNEDE SAÇIMI UZATIYORUM..
ART
AŞKIM? CANIM NİYE CEVAP VERMİYOSUN?
ANAAM! BOĞULMUŞ BU KIZ YAA!. NE KADAR SIKTIYSAM ARTIK..
YALLA BMW'Yİ BEEMVE DİYE OKUTARAK ÇOK İYİ YAPTIK BENCE..
EMPEE ÜÇ'TE İYİ OLDU BENCE..
O DEĞİL DE MORTGAGE'Yİ NE YAPALIM? MORGIÇ MI OLSUN MORGEYÇ Mİ?
TÜRKÇE OKUMA KURUMU TOPLANTI ODASI
MORTGEYÇ OLSA SANKİ..
SAÇINA SAKALINA BAKAN DA ADAM SANIR!. İMANET ARTIK L.N!
AMA BEN GANDALFIM.. YÜZÜĞÜ ARIYORUM..
TAKTIM ONU BEN.. SÜNNET HEM..
isitcomic@gmail.com
HER HAUZUN DİBAYN.. EHEHE..
HA SEN İNGİLİZSİİN.. I RUN EACH THIN ME? EHEHE..
L.N SEN NE BİÇİM TURİZSİN YA.. DİL BİLMİYON ETMİYON..
BEN ŞİMDİ BURDAN SANA Bİ KORİ! BAS L.N BAS! ADAMI HASTA ETME!
WHAT?!
I DON'T UNDERSTAND!
I'M SORRY?
HEY LULU BAK FANİLERİN YARDIMA İHTİYACI VARMIŞ!!
HEMEN ORAYA PUFLAYIP ONLARA YARDIM EDEYİM BEN! HEYYOO! NEŞE KÜPÜYÜM!!
UL.N EŞŞ.K KADAR HERİF OLDUK HAALA LULUYLA PUKUYLA PERİ DİZİSİ ÇEKİP ÇOCUKLARA ŞAKLABANLIK YAPIYORUZ!

yavuz girgin

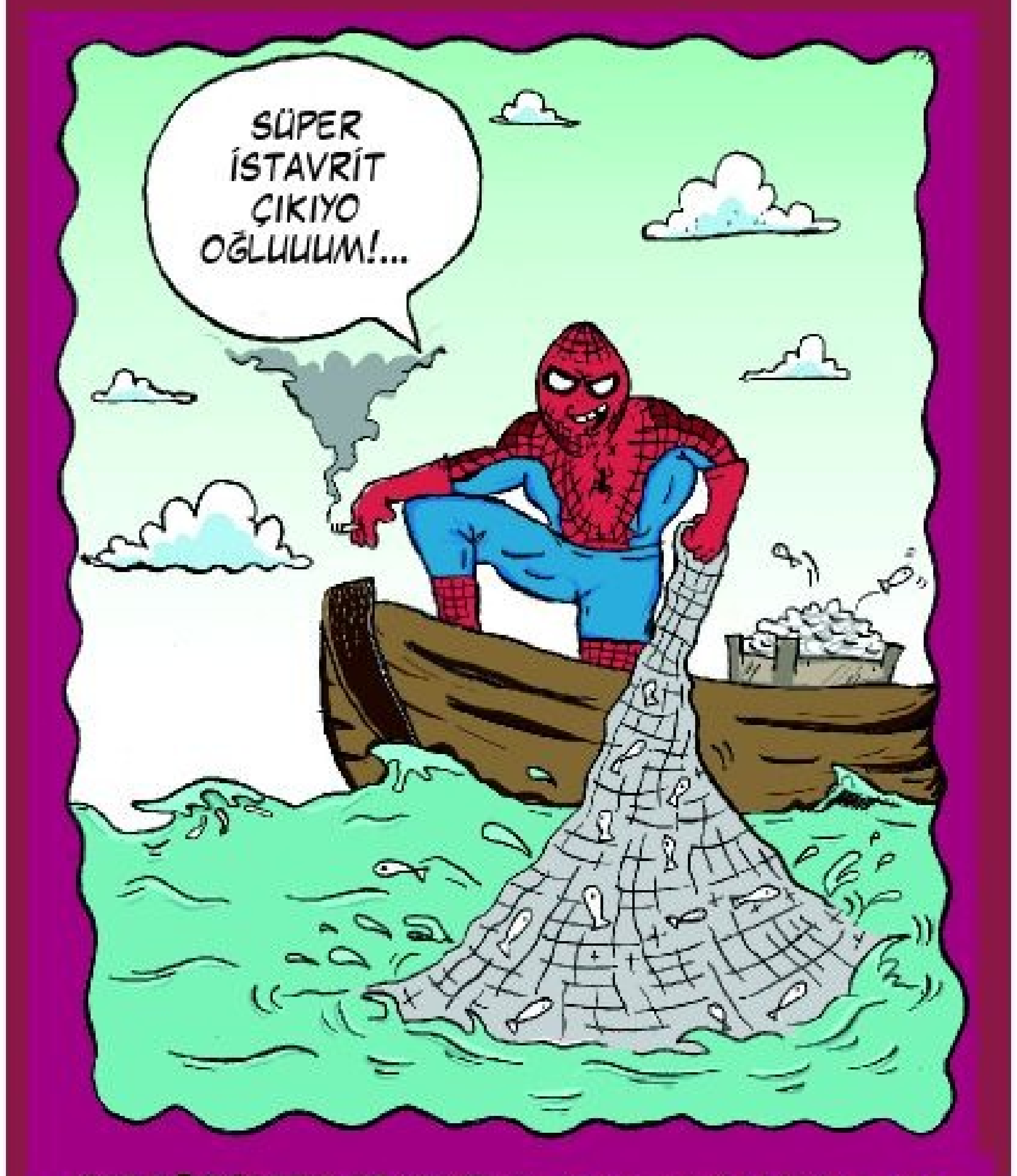

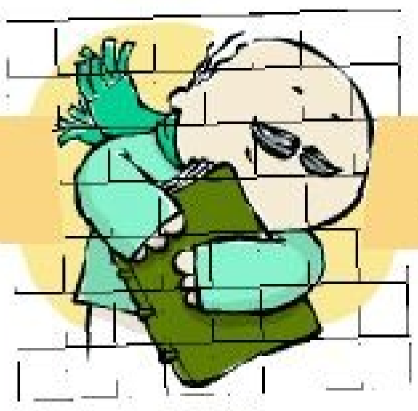

Kebikeçin Günlüğü

Yusuf Turan Günaydın

Karıştır - Barıştır Yöntemiyle Kitap Düzenleme

Tefekküre dalmıştım. Birden soru kılığında bir içedoğuş peydâ oldu: Acaba karşıt görüşlü kitaplar aynı kütüphanede yan yana düşseler kavga ederler miydi? Bu kadar tefekkür yeterdi ve denemesi bedavaydı; işe koyuldum hemen.

Aldım İbn Arabî'nin Fütûhat'tan yapılmış bölüm çevirilerini; bilhassa İlâhî Aşk'ı, koydum İbn Teymiyye'nin Fark'ıyla yan yana… Ortam aniden gerginleşti. Havada vahdet, vücut, küfür, evliya kelimeleri yankılanıyordu. Toz duman durulduğunda geriye 'nefis tezkiyesi' kavramı kalmıştı ve olanca haşmetiyle parıldıyordu. Pratiğin fendi teoriyi yenmiş görünüyordu.

Ya Necip Fazıl'ın Doğru Yolun Sapık Kolları'yla Hamidullah'ın İslâm Peygamberi'ni yan yana koysam? Ne zararı var yâhû, uyuşamazlarsa dönerler birbirlerine sırtlarını demeye kalmadan Necip Fazıl'ın kitabı kükreyen bir üslûpla; "Peygamberimizin risaleti cihanşümuldür!" diye meydan okudu. Hamidullah, bu çıkışı anlamaya çalışan tavrıyla oldukça sakin görünüyordu. Bir şeyler söyleyecek oldu, ama Üstad'ın gür sesi karşısında neler söylediği anlaşılamadı. Sonunda biri gürlemekten, diğeri sesini duyurmaya çalışmaktan yorgun düştüler ve bu yan yanalıktan geriye, ikisi de Hanefî fıkhına göre namaz kılan iki pîr-i fânî kaldı…

Karıştır – barıştır yöntemiyle ilgi çekici sonuçlar almaya başlamıştım.
Peşinden Mustafa Sabri Efendi'nin Dinî Mücedditler kitabıyla Mehmed Âkif'in Safahat'ını yan yana koymayı denedim. Uzun bir süre ses çıkmadı. Tam ikisini birbirinden ayırmaya yelteniyordum ki nereden geldiğini pek de anlayamadığım bir ses duydum:
-Behey nâdân! Sen bilmez misin ki merhum Âkif Sebilürreşad'da Şeyhülislâm'ın bu kitabını tanıtan bir yazı yazmıştır!
Kavgayı öncelediğim için mahçup olmuştum işte.. Karıştırıp barıştırmak güzeldi de, barıştırayım derken karıştırmak da istemiyordum doğrusu. En iyisi bu işi tadında bırakmaktı galiba. Öyle de yaptım.

Kuş Dili

Hicabi Kırlangıç

MATMAZEL DEMOKRASİ

Baban seni her yere götürüyor
En çok da doğunun ortasına
Her yeri geziyorsun
Depo dolu yakıt bedava

Her iş geliyor elinden
Şöyle bir yürüyorsun telef oluyor âlem
Sayende mülteci oluyor serçeler güvercinler
Havandan geçilmiyor havanda su döverken

Raks edip kurtlarını bir güzel döküyorsun
Kuşlarını uçuruyorsun kör gecede
Basra harap oluyor

Gelmişsin güzelim dünyanın
bilmem neresinden
Adın dillerde geziyor
Hangi marka parfüm ki bu sürdüğün
Geçtiğin yerler yanık ve kan kokuyor

KASİDE

Sultanımız efendimiz demokrasimiz
Esteksin kösteksin

Kılıcın
Permaşarp gibi keskin

Sayende seçecek çok şey var
Dileyen ölümlerden ölüm beğensin

Özgürüm kafiye değiştirebiliyorum
İster yarım kafiye ister tam ister zengin

Böyle özgürce ölmek ne güzel
Sakınmadan televizyona bakmak ne iyi

Sandığın içine oy oy diye atmak ne hoş
Kafamızın içindekini

Sultanımız efendimiz çok yaşa
Askıya alanlar kollasın seni

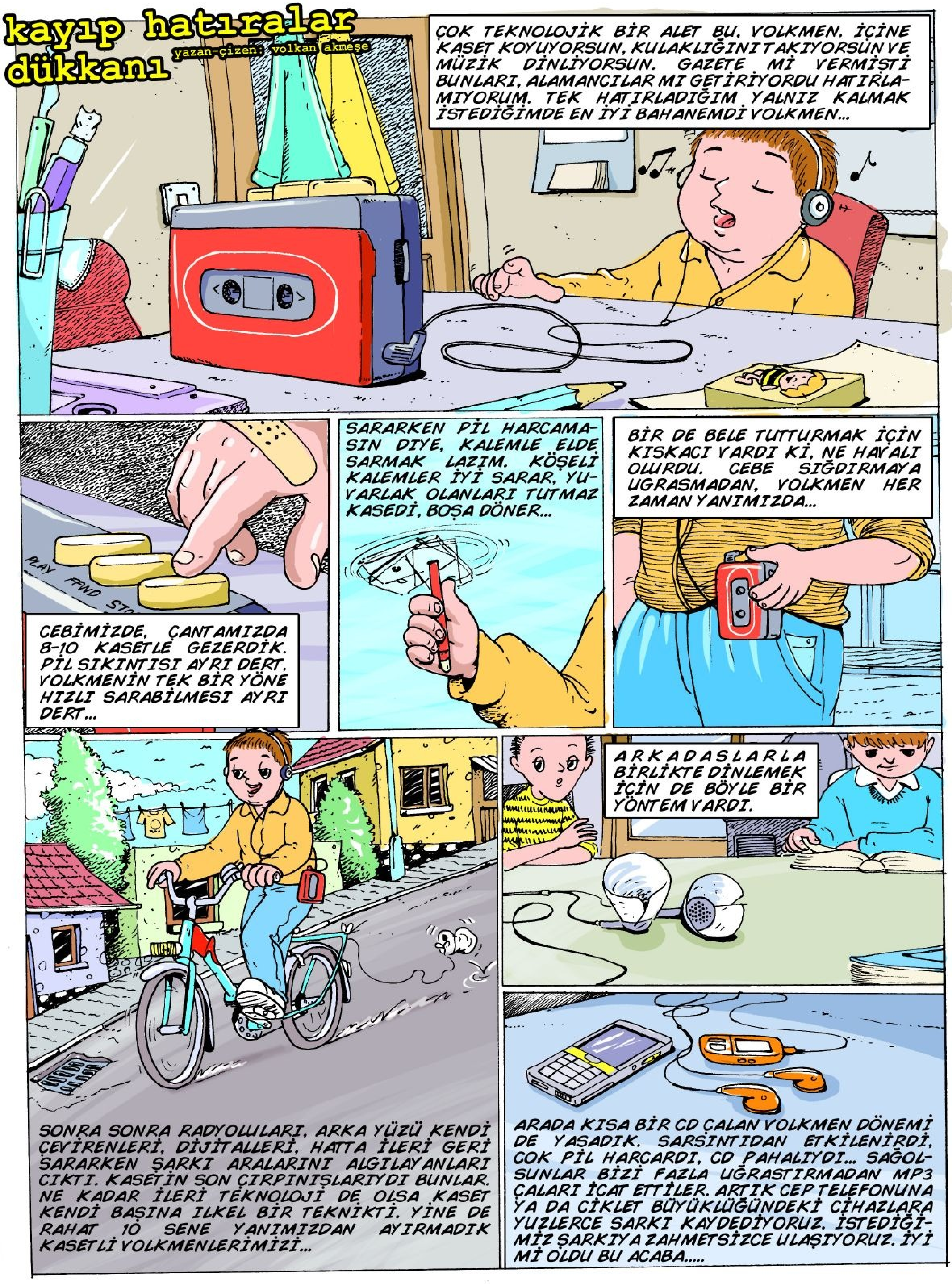
kayıp hatıralar dükkanı
yazan-çizen: volkan akmeşe
ÇOK TEKNOLOJİK BİR ALET BU, VOLKMEN. İÇİNE KASET KOYUYORSUN, KULAKLIĞINI TAKIYORSUN VE MÜZİK DİNLİYORSUN. GAZETE Mİ VERMİŞTİ BUNLARI, ALAMANCILAR MI GETİRİYORDU HATIRLAMIYORUM. TEK HATIRLADIĞIM YALNIZ KALMAK İSTEDİĞİMDE EN İYİ BAHANEMDİ VOLKMEN...
PLAY
FFWD
CEBİMİZDE, ÇANTAMIZDA 8-10 KASETLE GEZERDİK. PİL SIKINTISI AYRI DERT, VOLKMENİN TEK BİR YÖNE HIZLI SARABİLMESİ AYRI DERT...
SARARKEN PİL HARCAMASIN DİYE, KALEMLE ELDE SARMAK LAZIM. KÖŞELİ KALEMLER İYİ SARAR, YUVARLAK OLANLARI TUTMAZ KASEDİ, BOŞA DÖNER...
BİR DE BELE TUTTURMAK İÇİN KISKACI VARDI Kİ, NE HAVALI OLURDU. CEBE SIĞDIRMAYA UGRASMADAN, VOLKMEN HER ZAMAN YANIMIZDA...
ARKADASLARLA BİRLİKTE DİNLEMEK İÇİN DE BÖYLE BİR YÖNTEM VARDI.
SONRA SONRA RADYOLULARI, ARKA YÜZÜ KENDİ ÇEVİRENLERİ, DİJİTALLERİ, HATTA İLERİ GERİ SARARKEN ŞARKI ARALARINI ALGILAYANLARI ÇIKTI. KASETİN SON ÇIRPINIŞLARIYDI BUNLAR. NE KADAR İLERİ TEKNOLOJİ DE OLSA KASET KENDİ BAŞINA İLKEL BİR TEKNİKTİ. YİNE DE RAHAT 10 SENE YANIMIZDAN AYIRMADIK KASETLİ VOLKMENLERİMİZİ...
ARADA KISA BİR CD ÇALAN VOLKMEN DÖNEMİ DE YAŞADIK. SARSINTIDAN ETKİLENİRDİ, ÇOK PİL HARCARDI, CD PAHALIYDI... SAĞOLSUNLAR BİZİ FAZLA UĞRAŞTIRMADAN MP3 ÇALARI İCAT ETTİLER. ARTIK CEP TELEFONUNA YA DA CİKLET BÜYÜKLÜĞÜNDEKİ CİHAZLARA YÜZLERCE ŞARKI KAYDEDİYORUZ. İSTEDİĞİMİZ ŞARKIYA ZAHMETSİZCE ULAŞIYORUZ. İYİ Mİ OLDU BU ACABA.....

seni gördüm...
Eski bi korku filmi sahnesi gibi...
Kur'an'da başörtüsü Yoktur!
türban din dışıdır!
imam-ı yusuf Yok diyor..
başörtüsü incil'de vardır...
şangır şungur
şangır...
BINAENALEYH... ÇOK YANLIŞ YAPMIŞLARDIR
hocam, Kur'an ayetlerini Sayın BAYKAL'ın işine gelir şekilde yorumlamasına ne dersin?
Bidefa politik açıdan möbahtır, laiklik açısından mekruhtur, demokrasi açısından caizdir.
ve tüm bu olanlarda bize müstehaktır..
O'NGAA

PARANOYA

Çağrı CEBECİ

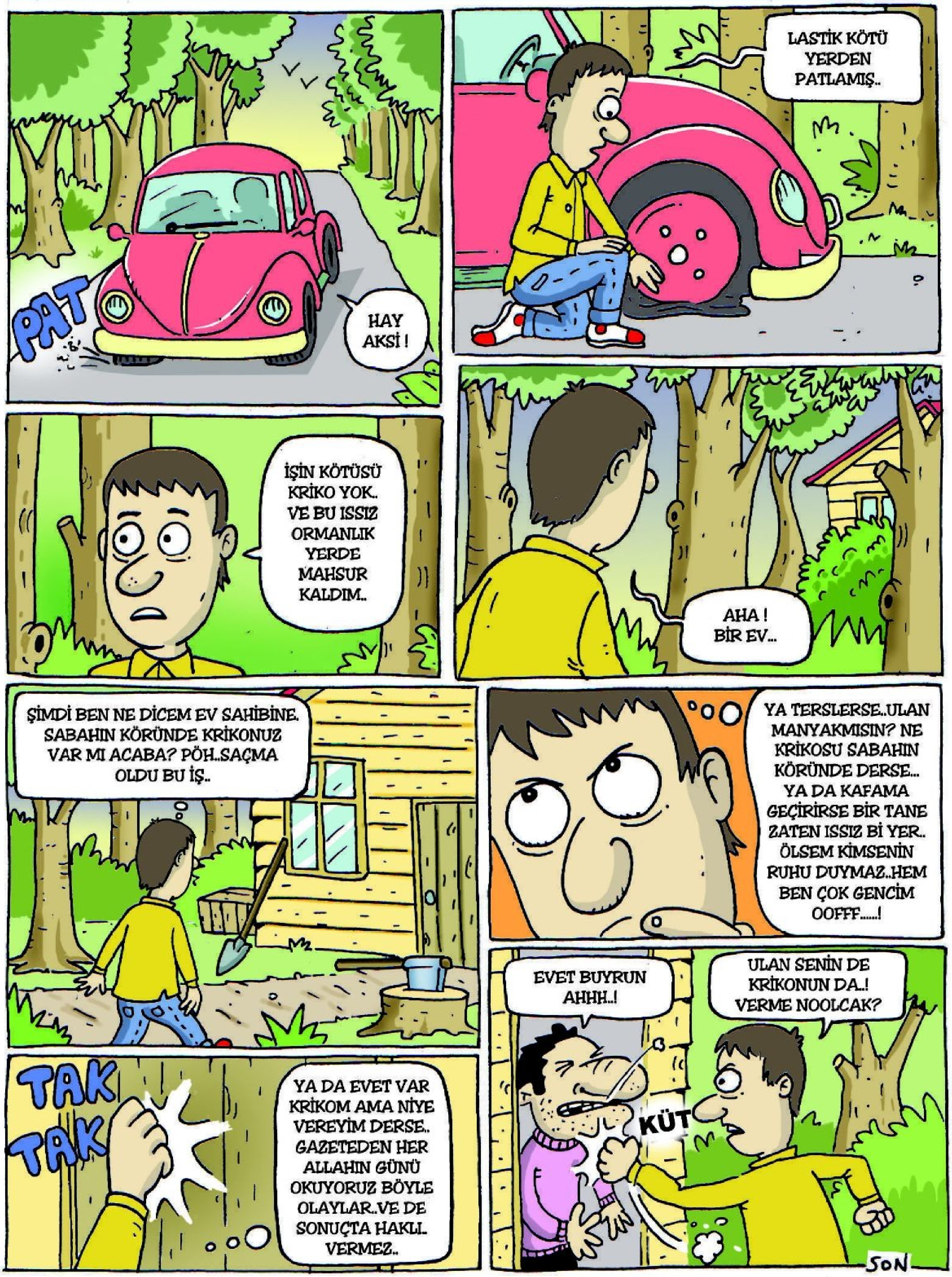

Figan-ı Lügati-t Türk'ten seçmeler

Ömer Faruk Dönmez

"Uhuvvet"

'Kardeşlik, dostluk, bağlılık' anlamına gelen uhuvvet; 'uhu' sözcüğüne 'vet' sözcüğünün eklenmesiyle türetilmiştir.

'Uhu' herkesin bildiği gibi, tutkal, yani yapıştırıcı demektir. 'Vet' ise, herkesin değil, İngilizce bilenlerin bildiği gibi, asker anlamındaki 'veteran' sözcüğünün kısaltılmış biçimidir. Çağdaş gramerciler, birleşme esnasında çok tipik bir 'v' ikizleşmesi görüldüğünü söylemişlerdir. (Uhu-v-vet.) Arkaik dönemde 'askerlerin tutkalı' anlamına gelen uhuvvet; zaman içerisinde anlam genişlemesine uğrayarak, sadece askerleri değil, genel olarak insanları birbirine bağlayan, yapıştıran, bir arada tutan kardeşlik bağı anlamında kullanılır olmuştur.

Gelelim uhuvvet kelimesinin hikâyesine…

Bundan seneler evvel, Çanakkale denilen mevkide, düşman askerleri mukaddes vatanımıza el uzatmış idi. Kimi hindu, kimi yamyam, kimi bilmem ne bela, topu tüfeği almış kapımıza dayanmış idi. Düşman kavi idi, güçlü idi. Çoğu mavi gözlü, sarı saçlı idi. Amma velâkin hepsi suçlu idi. Çün asıl adları haçlı idi. Bu taarruzu duyan vatan evladı evinde duramaz oldu. Rahat döşeğinde yatamaz oldu. Kürt Cemal, Laz Ahmet, Arap Hüseyin, Çerkez Ethem, Türk Mustafa, İranlı Selman, Habeşli Bilal yola düştü, tez vakitte Çanakkale'ye erişti. Hepsi kardeşti; din kardeşiydi. Uhuvvet vardı aralarında. Kimse kavmini ileri sürüp kibirlenmemişti. Kimse ırkıyla böbürlenmemişti. Hepsi bir Âdem oğlu, Muhammed ümmetiydi. Ya Allah, bismillah dediler, düşmanı mahv ü perişan ettiler. Aç kalırız, susuz kalırız, amma vatansız kalmazız dediler. Ya devlet başa, ya kuzgun leşe dediler. Din ü devlet için, öldüler, öldürdüler, namusumuzu çiğnetmediler. Düşman rezil rüsva oldu, ölen öldü, kaçan kurtuldu, defolup gitti. Amaaaaa…

Kaçıp kurtulanlar arasında öyle birisi vardı ki, hıncından parmaklarını kanatıyordu. Bu, George adında, aslında bir uhu tüccarı olan, bir düşman albayıydı. ("Hey George, versene beorge!" parçasının bestelenmesi de bu tarihlere rastlar.) Askerlikle pek de alakası olmayan bu uhu tüccarı, tutkallarını satacak pazar aramaktaydı aslında. Yenilgiyi bir türlü hazmedemiyordu. Üstelik savaşın en kızgın dönemlerinde bizim elimize esir düşmüş ve bu necip milletin engin misafirperverliğine de bizzat şahit olmuştu ama buna rağmen öfkesi dinmek bilmiyordu; çünkü Çanakkale'yi geçemeyince, uhu fabrikalarında üretilen milyonlarca yapıştırıcıyı satacak pazar bulamamış olacaktı. Albay George, esareti sırasında özel bir çadırda tutulmuştu. Her türlü ihtiyacı titizlikle giderilmişti. Kapısında nöbet tutan Hasan kuru ekmek yerken, albaya kallavi yemekler verilmişti örneğin. Muamele esaslı idi anlayacağınız. Bir akşam Hasan'ın da albayın da uykusu kaçmıştı. Birer sigara yakıp muhabbete başladılar. (George Türkçe bilmiyordu gerçi ama, bizimki onun anlayacağı dilden konuşuyordu.) Hasan memleketteki anasından, yavuklusundan, üç aylık kuzusundan söz etti. Yemen'de şehit olan küçük ağabeyi Ali'yi anlattı. ("Yemen'e gideni gelir mi sandın?" türküsünün bestelenmesi de, haliyle, bu tarihlere rastlar. Gerçekten.) Sohbet uzadı, sigaraların dumanı uzadı, gece bitti, vakt erişti, Hasan abdest alıp sabah namazını eda etti. Bizimkini şaşkın gözlerle izleyen albay, namaz bitince, tüm gururuna rağmen, usulca sokulup sordu: "Peki biz sizi niye bir türlü yenemiyoruz?" Hasan âlim değildi amma arif idi. "Bizde uhuvvet var." dedi. Ellerini birbirine kenetledi: "Nah böyle sarılmışız, hep bir kardaşız." Albay, 'uhu' sözünü duyunca hırstan titremeye başladı. Koskoca rütbeli bir subay olarak, sıradan bir ere bir şey sormanın eziklığiyle fısıldadı: "Peki nedir sizin uhunuz? Nedir sizi böyle bir arada tutan?" Hasan ceketinin üst cebinden bir Kur'an çıkardı. Öptü, alnına koydu. "Aha budur!" dedi.

Uzun lafın kısası, bu George denen herif, günler sonra, bir şekilde kaçıp kurtuldu çadırdan. Artık nasıl olduysa. Orası sır… Ülkesine gidince hemen bir Kur'an alıp incelemeye başladı. Kitap ne diyorsa hepsini bir bir not etti. Kendi uhusunu bize kakalayabilmek için, bizi bir arada tutan şeyin kimyasını çözmeye çalıştı. (Fakat oryantalizmin/şarkiyatçılığın ortaya çıkışı, bu olaydan biraz daha önceye rastlar.) Bir de Yahudi arkadaşı vardı bu herifin. O da Tevrat'ta belirtilen 'arz-ı mevud'u ele geçirmek için yanıp tutuşmaktaydı. (Arz-ı mev'ud, güya Tanrı tarafından Yahudilere vaat edilmiş topraklar demektir. Fırat ile Dicle arasını, yani Mezopotamya'yı, yani şu bizim sevgili Ortadoğu'yu kapsar.) Bu milleti ancak bu Kitap'tan uzak tutarsak mağlup edebiliriz, dedi o da. Oturup bir plan yapılar. Ortadoğu'da kimler yaşıyor? Araplar, Türkler, Kürtler. O zaman ne yapıp ne edip, bunları birbirine düşürmek lazım, diye karar verdiler. Nedir bunları birbirine bağlayan şey? Bu Kur'an'dır. Bu milleti birbirine bağlayan, kenetleyen, yapıştıran uhu, Kur'an ise, bu Kitap'ı ellerinden alalım! Uhuvveti ortadan kaldıralım! Ben arz-ı mev'uda kavuşurum, sen de kendi uhun için pazar bulur köşeyi dönersin.

Açıktan açığa ve birdenbire Kitap'ı Müslümanların elinden almanın mümkün olamayacağını biliyorlardı tabi. Uygarlık diye bir şey uydurdular. Bir de süsleyip püslediler ki, özendirdiler milleti. 'Kafesten çıkartıp özgürleştiriyoruz' diyerek, karıları soyup sokağa çıkardılar örneğin. Çünkü pek âlâ biliyorlardı ki, kadının evden çıkması, erkeğin baştan çıkması anlamına gelecekti zamanla. Taraftarlarına makamlar mevkiler verdiler. Paralar, evler, arabalar dağıttılar. Televizyon diye bir şey sürdüler piyasaya ki, bu, çağın en ifrit putuydu. Herkes zaman içerisinde evinin başköşesine bu puttan bir tane alıp koydu. Bilerek ya da bilmeyerek ona tapınmaya başladılar; çünkü o ne derse inanıyorlardı. Modernizmin ve kapitalizmin bütün argümanlarını kullandılar anlayacağınız. Bir de kavmiyetçilik belasını yaydılar aramıza ki sormayın gitsin. Milleti birbirine bağlayan uhuvvet ortadan kalktı. Bir benlik davasıdır başladı. Araplar, Türkler, Kürtler ayrılığa gayrılığa düştü.

Bu millet bir sabah uyandığında kendini başka bir varlığa dönüşmüş olarak bulmadı. (Zaten Kafka'nın Değişim'i yazması biraz daha önceye rastlar.) Gün be gün değişti bu millet. Çünkü, zamana yayılmış bir dönüşüm projesiydi bu. George, kendi uhusunu pazarımızda satmaya başladı. Adı 'çağdaşlık'tı bu tutkalın ama, hiç de iyi bir yapıştırıcı değildi. Eşleri birbirine yapıştıramıyor, aileleri bir arada tutamıyor, şirketler, kurumlar dağılıyor, insanları birbirine bağlayan toplumsal bağlar çözülüyordu. Markası 'uhuvvet' olan öz tutkalımızı değil de, markası 'çağdaşlık' olan batı tutkalını kullananlar, zaman içerisinde büyük pişmanlıklar yaşadılar. Çünkü bu tutkal, sahte bir yapıştırıcıydı. Birleştirdiğini söylediği her şeyi aslında ayırıyordu. Çağdaş aileler dağılıyor; çağdaş kurumlar çöküyordu.

Sattığı uhular sayesinde köşeyi dönen George, yıllar sonra turist olarak Çanakkale'yi gezmeye geldi. Türke benzemeyen Türkler de şehit mezarlarını ziyaret ediyorlardı. Oraya koskoca "Çanakkale Geçilmez!" yazmışlardı. Kahkahalarla Güldü George. Askılı bir bluz giymiş, göbeği açık, şortlu bir kıza yaklaştı, İngiliz zannederek İngilizce bir şeyler söyledi. Kız, çat pat "Ay em soriy, ay em törkiy." diyerek uzaklaştı. ("Çanakkale içinde vurdular beni." parçasının bestelenmesi de, ah ah, asıl bu tarihlere rastlar, canım okuyucu, asıl bu tarihlere rastlar.)

Hayal Market

Ahmet Altay | admin@e-mizah.com

Merhaba sevgili dostlar. Köşem ile alakalı ya da alakasız:) görüş ve önerilerinizi mail adresime bekliyorum. Sevgi ile kalın.

"Mizahı Seven, Hayatı Sever."

Değerli CafCaf okurlar. Geçen ay "eskiz defteri"ne dalıp kaldığım için standart köşemi malesef yayına yetiştiremedim. Hepinizden bu aksaklıktan ötürü özür dilerim.

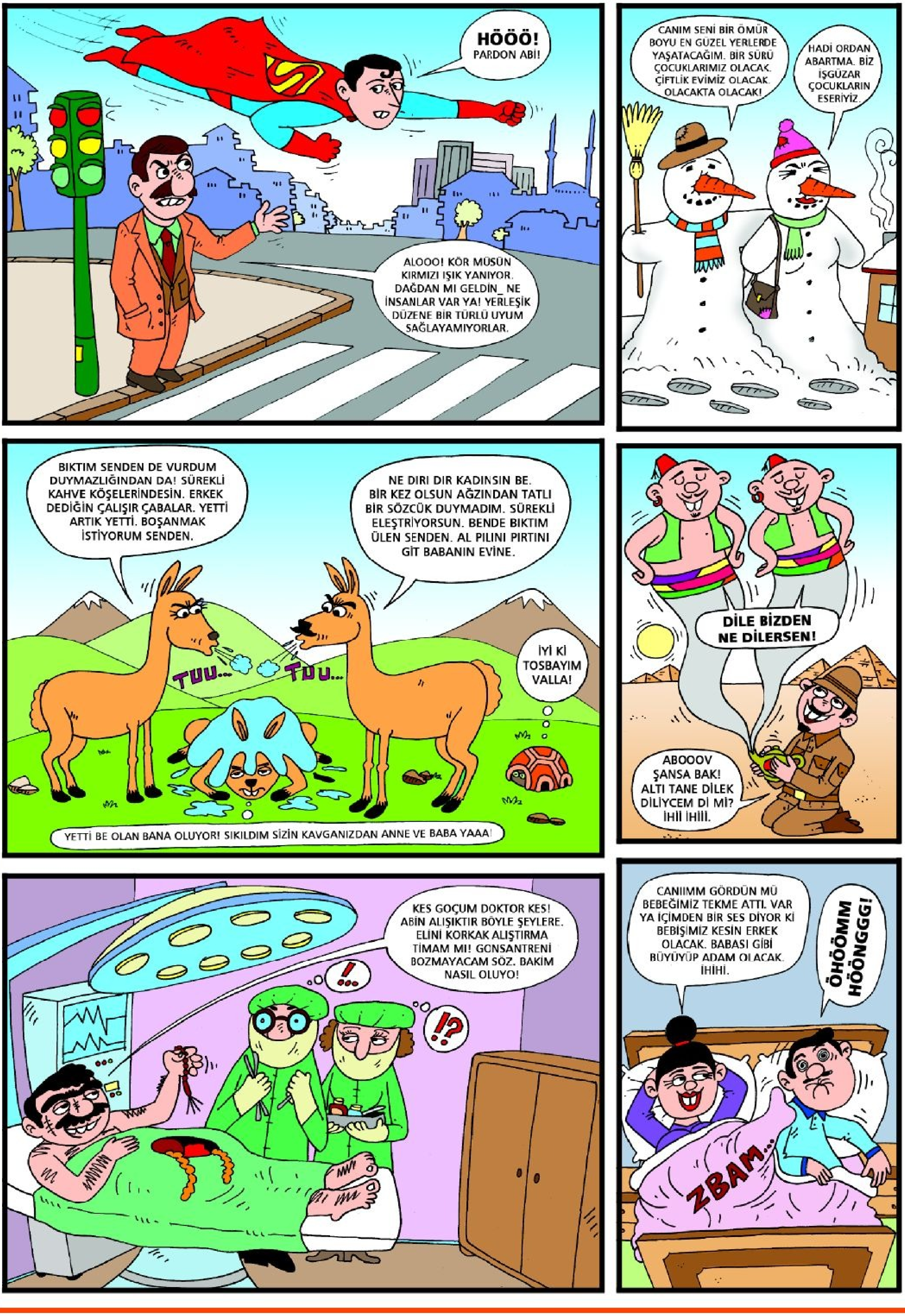

REKLAMLAR
Tam keyfinegöre bir site..Arkadaşlarını ve kendini şaşırtmak için bu siteyi es geçmeyin
www.keyfinegore.com